

ความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์จาก
ผู้ป่วยในคดียาเสพติดโดยบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต

โดย
นายมนัส สาธินวน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติ
วิทยาศาสตร์จากผู้ป่วยในคดียาเสพติดโดยบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาล
สังกัดกรมสุขภาพจิต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ แผน ก แบบ ก 2
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF FORENSIC MEDICINE AND
FORENSIC EVIDENCE COLLECTED FROM PATIENTS IN DRUG-RELATED CASES
BY MULTIDISCIPLINARY PERSONNELS IN THE HOSPITAL NETWORK UNDER THE
DEPARTMENT OF MENTAL HEALTH

By
MR. Manat SATHINUAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Science (FORENSIC SCIENCE)

Academic Year 2024

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์จากผู้ป่วยในคดียาเสพติดโดยบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต
โดย	นายมนัส สาธินวน
สาขาวิชา	นิติวิทยาศาสตร์ แผนก ก แบบ ก 2
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร. ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรกช ชันจิริกุล)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. อรทัย เขียวพุ่ม)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร. ยุภาพร สมิน้อย)

61312308 : นิติวิทยาศาสตร์ แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : นิติวิทยาศาสตร์, นิติเวชศาสตร์, สารเสพติด, พยานหลักฐาน, นักเทคนิคการแพทย์, พยาบาลวิชาชีพ, นักวิทยาศาสตร์การแพทย์, ผู้ช่วยพยาบาล

นาย มนัส สาธินวน: ความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์จากผู้ป่วยในคดียาเสพติดโดยบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาล สังกัดกรมสุขภาพจิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเก็บพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ในผู้ป่วยคดียาเสพติด โดยบุคลากรสหวิชาชีพในโรงพยาบาล ในเครือข่ายกรมสุขภาพจิต งานวิจัยนี้ได้ดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง กับบุคลากรสหวิชาชีพที่ทำงานในโรงพยาบาล ในเครือข่ายกรมสุขภาพจิต ทำงานสัมผัสผู้ป่วยคดียาเสพติดโดยตรง ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ และผู้ช่วยพยาบาล จำนวนทั้งหมด 60 คน ทำงานวิจัยในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2568 และวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและอนุมาน ได้แก่ t-test ผลการวิจัยพบว่าบุคลากรสหวิชาชีพทำงานในโรงพยาบาล ในเครือข่ายกรมสุขภาพจิต มีความรู้ความเข้าใจ ในระดับดี และจากการเปรียบเทียบตามความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ ด้วยวิธี t-test พบว่ามีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ($p\text{-value} < 0.05$) นอกจากนี้พบว่าควรมีการอบรมด้านการเก็บหลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และพัฒนาระบบการเก็บพยานหลักฐานที่มีมาตรฐานและเป็นระบบเพื่อให้สามารถสนับสนุนการสืบสวนสอบสวนได้อย่างเต็มรูปแบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการวิจัยนี้อาจนำไปพัฒนาการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานและสนับสนุนงานด้านนิติเวชศาสตร์ และนิติวิทยาศาสตร์ขององค์กรในอนาคตได้

61312308 : Major (FORENSIC SCIENCE)

Keyword : Forensic Science, Forensic Medicine, Narcotics, Evidence, Registered Nurse, Medical Technologist, Medical Scientist, Nursing Assistant

MR. Manat SATHINUAN : Knowledge and Understanding of Forensic Medicine and Forensic Evidence Collected from Patients in Drug-Related Cases by Multidisciplinary Personnels in the Hospital Network under the Department of Mental Health Thesis advisor : Ph.D. Supachai Supalaknari

This study aimed to assess the knowledge and understanding of multidisciplinary personnel regarding the processes of forensic medicine and forensic science evidence collection from patients in drug-related cases in hospitals under the Department of Mental Health. The research employed a semi-structured questionnaire approach with 60 multidisciplinary healthcare professionals—including registered nurses, medical technologists, medical scientists, and nurse assistants—who work directly with patients involved in drug-related cases. Data collection was conducted between February and March 2025 and analyzed using descriptive and inferential statistics, including the t-test. The findings revealed that the participants demonstrated a good level of knowledge and understanding concerning forensic and medico-legal evidence collection. A comparative analysis using t-tests indicated a statistically significant difference in knowledge and understanding based on participants' educational levels (p -value < 0.05). The study also identified the need for training programs focused on forensic and medico-legal evidence collection to enhance personnel's competencies and to establish standardized and systematic procedures for evidence handling. This would enable more effective support for criminal investigations. The results of this study may serve as a foundation for improving the evidence collection processes and strengthening the forensic and medico-legal capabilities of healthcare institutions in the future.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวិทยานิพนธ์เรื่อง ความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์จากผู้ป่วยในคดียาเสพติด โดยบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีจากความกรุณาช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ที่ได้สละเวลาให้ความรู้คำแนะนำข้อคิดเห็นที่มีคุณค่า และประโยชน์แก่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี และ อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง ที่ได้กรุณาเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่าและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนคณาจารย์จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และอาจารย์จากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้มาตลอดการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งต่อแนวทางในการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณสหวิชาชีพ ตลอดแผนกห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ แผนกจิตเวชฉุกเฉิน แผนกจิตเวชทั่วไป และหอดูแลฟื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติด โรงพยาบาลในสังกัดกรมสุขภาพจิต ทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์ในการศึกษาวิจัย ซึ่งได้คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี ตั้งแต่ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถานที่ตลอดจนคำแนะนำที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ที่คอยให้คำแนะนำและข้อมูลช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้

และสุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยสนับสนุน คอยรับฟังปัญหา และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

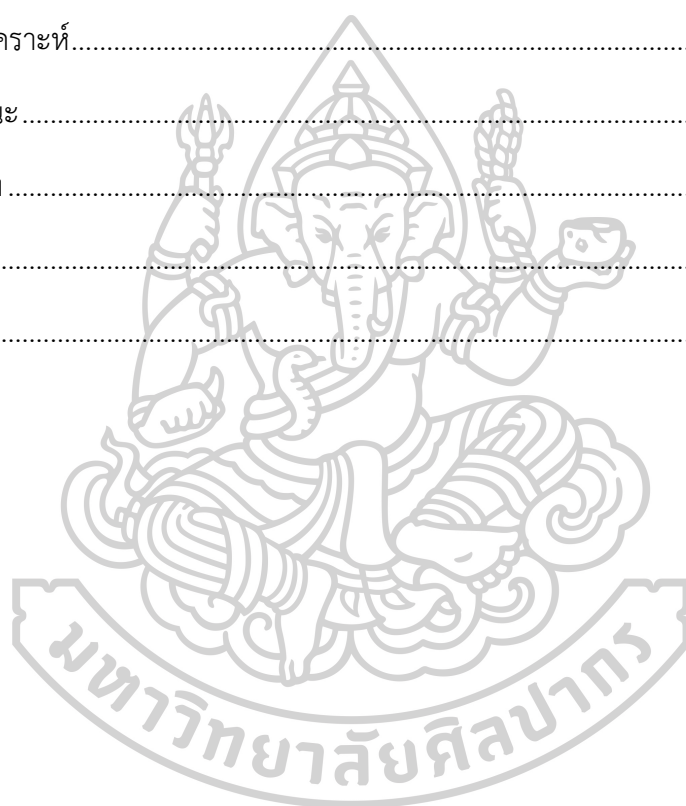
มนัส สาธินวน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหาในการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์.....	3
ระเบียบวิธีวิจัย.....	3
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2.....	6
ทบทวนวรรณกรรม.....	6
ยาเสพติด.....	6
ผลกระทบทางกาย.....	7
ปัญหาหัวใจและหลอดเลือด.....	7
ปัญหาระบบทางเดินหายใจ.....	7
ความเสียหายทางระบบประสาท.....	7

โรคติดเชื้อ.....	7
ผลกระทบทางจิตใจ.....	7
โรคสุขภาพจิต.....	7
การเสื่อมสมรรถภาพทางสติปัญญา.....	8
การติดสารเสพติดและอาการถอนตัว.....	8
การรักษาและการฟื้นฟู.....	9
1. การบำบัดและการให้คำปรึกษา.....	9
2. การรักษาด้วยยา.....	9
3. ระบบสนับสนุน.....	9
หลักฐานทางชีววิทยา.....	10
หลักฐานทางเคมี.....	10
หลักฐานทางกายภาพ.....	10
หลักฐานทางดิจิทัล.....	10
หลักฐานทางเครื่องมือ.....	11
บทที่ 3.....	19
วิธีดำเนินการวิจัย.....	19
1. รูปแบบการวิจัย.....	19
2. กลุ่มตัวอย่าง.....	19
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	20
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
บทที่ 4.....	22
ผลการวิจัยและการวิเคราะห์.....	22
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัย.....	22

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในคดีอาชญากรรมคดีเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์	31
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์	39
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานทางด้านนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์	40
บทที่ 5	41
สรุปผลการวิเคราะห์	41
ข้อเสนอแนะ	41
รายการอ้างอิง	43
ภาคผนวก	45
ประวัติผู้เขียน	60

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมงานวิจัย (N=60).....	23
ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเพศของกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยที่มีจำนวนทั้งหมด 60 คน	24
ตารางที่ 3 แสดงช่วงอายุของผู้เข้าร่วมวิจัย	25
ตารางที่ 4 แสดงระดับการสถานภาพของผู้ร่วมวิจัย	27
ตารางที่ 5 แสดงระดับการศึกษาของผู้ร่วมวิจัย	28
ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้เข้าร่วมวิจัย	29
ตารางที่ 7 แสดงอายุการทำงานของผู้เข้าร่วมวิจัย	30
ตารางที่ 8 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานของผู้ป่วยคดียาเสพติดทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ ของผู้เข้าร่วมวิจัย	32
ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย(X), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD), สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV) ความรู้ความเข้าใจของวัตถุประสงค์พยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์กับอายุการปฏิบัติงาน	34
ตารางที่ 10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย(X), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD), สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV) ความรู้ความเข้าใจของวัตถุประสงค์พยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์กับหน้าที่การปฏิบัติงานของกลุ่มผู้วิจัย	35
ตารางที่ 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย(X), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD), สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV) ความรู้ความเข้าใจของวัตถุประสงค์พยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์กับระดับศึกษาของกลุ่มผู้วิจัย	36
ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนการตอบแบบสอบถามทางความรู้ความเข้าใจของวัตถุประสงค์พยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์กับระดับการศึกษาในทางสถิติ	37
ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนการตอบแบบสอบถามทางความรู้ความเข้าใจของวัตถุประสงค์พยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ กับหน้าที่การปฏิบัติงานในทางสถิติ	38

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนการตอบแบบสอบถามทางความรู้ความเข้าใจของ
 วัตถุประสงค์ด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ กับอายุการ
 ปฏิบัติงานในทางสถิติ 38

ตารางที่ 15 แสดงการวิเคราะห์ทางสถิติที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลกระทบบ 3 ปัจจัย ได้แก่ ระดับ
 การศึกษา หน้าที่การปฏิบัติงาน และอายุการทำงาน 39

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนภาพวงกลมแสดงเพศของผู้เข้าร่วมวิจัย.....	25
ภาพที่ 2 กราฟวงกลมแสดงช่วงอายุของผู้เข้าร่วมวิจัย.....	26
ภาพที่ 3 กราฟวงกลมแสดงสถานภาพของผู้เข้าร่วมวิจัย.....	27
ภาพที่ 4 กราฟวงกลมแสดงระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมวิจัย	28
ภาพที่ 5 กราฟวงกลมแสดงหน้าที่การปฏิบัติงานของผู้ร่วมวิจัย.....	29
ภาพที่ 6 กราฟวงกลมแสดงอายุงานของผู้ร่วมวิจัย.....	31

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาในการวิจัย

ในยุคที่การใช้ยาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทย การเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์จากผู้ป่วยที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดกลายเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้สามารถดำเนินการทางกฎหมายได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ บุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิตมีบทบาทสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลและพยานหลักฐานที่จำเป็นในการดำเนินคดี (Shaw IC, 2024) การศึกษาในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความรู้และความเข้าใจของบุคลากรสหวิชาชีพในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ รวมถึงการประเมินความสามารถในการใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยในคดียาเสพติด การศึกษาในด้านนี้ไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มความรู้ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง แต่ยังส่งผลต่อการพัฒนาระบบการดูแลผู้ป่วยและการปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่มีค่าในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมและการสนับสนุนความรู้ให้กับบุคลากรในเครือข่ายโรงพยาบาล เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามมาตรฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ที่กำหนด นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนานโยบายและกลยุทธ์ในการต่อสู้กับปัญหายาเสพติดในสังคมต่อไป (ว., 2024)

นักเทคนิคการแพทย์ (Medical Technologist) มีบทบาทสำคัญในระบบการดูแลสุขภาพ โดยเฉพาะในการวินิจฉัยและการรักษาโรคผ่านการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างทางการแพทย์ เช่น เลือด ปัสสาวะ และเนื้อเยื่อ บทบาทหลักของนักเทคนิคการแพทย์ได้แก่ การตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างที่ส่งมาจากแพทย์ เช่น การตรวจเลือดเพื่อตรวจหาความผิดปกติหรือโรคต่าง ๆ การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยี ใช้เครื่องมือทางการแพทย์ที่ซับซ้อน เช่น เครื่องตรวจเลือด หรือเครื่องมือวิเคราะห์ทางชีวเคมีเพื่อให้ได้ผลการตรวจที่ถูกต้องและแม่นยำ การประกันคุณภาพดูแลและตรวจสอบคุณภาพของการทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่าผลการตรวจมีความถูกต้องและเชื่อถือได้ การบันทึกข้อมูล จัดเก็บและบันทึกข้อมูลผลการตรวจอย่างเป็นระบบ เพื่อให้แพทย์สามารถใช้อ้างอิงในการวินิจฉัยและรักษา การทำงานร่วมกับทีมแพทย์ ทำงานร่วมกับแพทย์และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขคนอื่น ๆ เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพการศึกษาและการฝึกอบรม อาจมีส่วนในการฝึกอบรมเทคนิคการแพทย์รุ่นใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ในสาขานี้

บทบาทหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพมีความหลากหลายและสำคัญต่อการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย โดยทั่วไปแล้วสามารถแบ่งออกเป็นหลายด้าน ได้แก่ การดูแลผู้ป่วยพยาบาลมีหน้าที่ในการประเมินสภาพของผู้ป่วย ดูแลและติดตามอาการ เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาที่เหมาะสมและทันเวลา

การให้การศึกษายาบาลต้องให้ข้อมูลและคำแนะนำแก่ผู้ป่วยและครอบครัวเกี่ยวกับการดูแลตนเอง การใช้ยา และการป้องกันโรค การบริหารจัดการยาพยาบาลมีหน้าที่ในการจัดเตรียมและให้ยาตามที่แพทย์สั่ง รวมถึงการติดตามผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น การทำงานร่วมกับทีมสุขภาพพยาบาลทำงานร่วมกับแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์อื่น ๆ เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยาบาลมีบทบาทในการสนับสนุนและให้คำปรึกษาทางจิตใจแก่ผู้ป่วยและครอบครัว เพื่อช่วยให้พวกเขา รู้สึกสบายใจในช่วงเวลาที่ยากลำบาก สามารถมีส่วนร่วมในการวิจัยทางการแพทย์และพัฒนาวิธีการดูแลใหม่ ๆ เพื่อยกระดับมาตรฐานการรักษา และต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณและมาตรฐานทางวิชาชีพ เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยมีคุณภาพและปลอดภัย บทบาทของพยาบาลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในระบบสุขภาพ และช่วยให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลที่ดีที่สุดในทุกขั้นตอนของการรักษา

นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นวิชาชีพที่เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ โดยแต่ละด้านจะเน้นการวิเคราะห์และการทดสอบประเภทต่าง ๆ ซึ่งรวมถึง เคมีคลินิก (Clinical Chemistry) เป็นการวิเคราะห์เลือดและของเหลวในร่างกายเพื่อหาส่วนประกอบทางเคมี เช่น ระดับน้ำตาลในเลือดหรืออิเล็กโทรไลต์ ด้านโลหิตวิทยา (Hematology) เป็นการศึกษาสุขภาพของเลือดและส่วนประกอบของเลือด รวมถึงเซลล์เม็ดเลือดแดงและเม็ดเลือดขาวเพื่อวินิจฉัยภาวะต่าง ๆ เช่น โรคโลหิตจางหรือโรคเมเร็งเม็ดเลือด ทางด้านจุลชีววิทยา (Microbiology) เป็นการตรวจหาเชื้อโรค เช่น แบคทีเรียไวรัส และเชื้อราในตัวอย่างเพื่อวินิจฉัยการติดเชื้อ ภูมิคุ้มกันวิทยา (Immunology) เป็นการประเมินการตอบสนองของระบบภูมิคุ้มกันต่อโรคและภาวะต่าง ๆ ผ่านการทดสอบซีโรโลยี ธนาคารเลือด (Blood Bank) เป็นการจัดการการบริจาคเลือด การเก็บรักษา และกระบวนการถ่ายเลือด โดยให้แน่ใจว่ามีความเข้ากันได้และปลอดภัยสำหรับผู้ป่วย จึงเป็นส่วนสำคัญในการช่วยให้ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยและการรักษาที่เหมาะสม โดยยึดความถูกต้องและความรวดเร็วเป็นหลัก

ผู้ช่วยพยาบาลมีหน้าที่ช่วยดูแลผู้ป่วยในด้านต่าง ๆ เช่น ดูแลรักษาความสะอาดของห้องผู้ป่วย และอุปกรณ์การแพทย์ เพื่อป้องกันการติดเชื้อ การตรวจสอบสัญญาณชีพ การช่วยในการทำกิจกรรมประจำวัน เช่น การอาบน้ำ การเปลี่ยนเสื้อผ้า และการรับประทานอาหาร ผู้ช่วยพยาบาลหรือแพทย์ในการดำเนินการทางการแพทย์ เช่น การเตรียมอุปกรณ์ การจัดเตรียมยา และการช่วยในกระบวนการรักษาต่าง ๆ เป็นผู้ติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ป่วยและทีมแพทย์เพื่อให้เกิดการเข้าใจที่ดีในเรื่องของการรักษาและการดูแล ช่วยในการบันทึกข้อมูลทางการแพทย์ เช่น ประวัติผู้ป่วย ผลการตรวจ และการตอบสนองต่อการรักษา ให้การสนับสนุนทางอารมณ์แก่ผู้ป่วยและครอบครัว ช่วยสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรและช่วยให้ผู้ป่วยรู้สึกสบายใจ บทบาทของผู้ช่วยพยาบาลจึงเป็นส่วนสำคัญในการให้การดูแลผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างความพึงพอใจในบริการสุขภาพ

การเก็บพยานหลักฐานในคดีอาชญากรรมคดีเป็นกระบวนการที่สำคัญในการสร้างความยุติธรรมและป้องกันอาชญากรรมการเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการนี้ในด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์จะช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบและจัดการกับคดีอาชญากรรมในระดับที่เหมาะสม โดยเฉพาะในบริบทของผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพจิตในโรงพยาบาลของกรมสุขภาพจิตตั้งแต่การรับผู้ป่วยคดีอาชญากรรมคดีขบวนการรักษาและการเก็บสิ่งส่งตรวจ (specimen) ตลอดจนกระบวนการส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ กระบวนการการรายงานผล และเก็บตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen)

หลังรายงานผลตรวจเรียบร้อยแล้ว บุคลากรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องที่ทำงานในโรงพยาบาล มีตั้งแต่พยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้ช่วยพยาบาลและพนักงานช่วยเหลือคนไข้ การศึกษาในเรื่องนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการและแนวทางที่ถูกต้องในการเก็บพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง กับผู้ป่วยที่ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การวิเคราะห์และการจัดการพยานหลักฐานที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่จะช่วยในการประเมินสถานการณ์ทางกฎหมายเท่านั้น แต่ยังเป็นการส่งเสริมการรักษาผู้ป่วยที่เข้ารับบริการในโรงพยาบาล ความปลอดภัยและความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม การศึกษานี้ยังมีเป้าหมายในการเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงกระบวนการเก็บพยานหลักฐานในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเชื่อถือได้ในผลการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจของเจ้าหน้าที่สหวิชาชีพที่เกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติด
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เจ้าหน้าที่พบในการเก็บพยานหลักฐาน
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนากระบวนการเก็บพยานหลักฐานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และความเข้าใจของเจ้าหน้าที่สหวิชาชีพที่เกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติด ในระดับการศึกษา หน้าที่การปฏิบัติงาน และอายุในการทำงาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การสำรวจข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ในเครือข่ายโรงพยาบาลกรมสุขภาพจิต โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึก

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน

ขอบเขตของการศึกษา

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

2. ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มเป้าหมาย สุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sample) เนื่องจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิตมีจำนวนน้อย ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้ช่วยพยาบาลและพนักงานช่วยเหลือคนไข้ จำนวน 60 คน

ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นผู้มีประสบการณ์การปฏิบัติงานกับผู้ป่วยคดีอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไปและมีประสบการณ์ ในการบริการดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล เพื่อศึกษาความเข้าใจเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานของผู้ป่วยคดียาเสพติดทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการช่วยแพทย์ และเจ้าหน้าที่ในการเก็บรวบรวมและรักษาสภาพของพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ โดยมีระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ กุมภาพันธ์ 2568 ถึง มีนาคม 2568

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิติวิทยาศาสตร์ (Forensic Science) หมายถึง สาขาวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ในการตรวจสอบและวิเคราะห์หลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรมหรือการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งรวมถึงการศึกษาและการวิเคราะห์หลักฐานจากสถานที่เกิดเหตุ เช่น รอยนิ้วมือ เส้นผม สารเคมี หรือวัตถุพยานอื่น ๆ เพื่อช่วยในการสืบสวนและการพิสูจน์ความจริงในคดีต่าง ๆ

2. นิติเวชศาสตร์ (Forensic Medicine) หมายถึง สาขาหนึ่งของการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้ความรู้ทางการแพทย์ในการตรวจสอบและวิเคราะห์หลักฐานทางการแพทย์ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย เช่น การตรวจสอบศพเพื่อหาสาเหตุการตาย การวิเคราะห์บาดแผล หรือการประเมินสภาพทางสุขภาพของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีต่าง ๆ นิติเวชศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการสืบสวนสอบสวน และการตัดสินใจในชั้นศาล เพื่อให้ความยุติธรรมและความถูกต้องในการดำเนินคดีทางกฎหมาย

3. สารเสพติด (Narcotics) คือสารที่มีผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอารมณ์ ความคิด และพฤติกรรมของผู้ใช้ สารเสพติดสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น สารเสพติดที่ได้จากธรรมชาติ เช่น ฝิ่น หรือกัญชา และสารเสพติดสังเคราะห์ เช่น เฮโรอีน หรือแอมเฟตามีน

4. พยานหลักฐาน (Evidence) หมายถึง ข้อมูลหรือวัตถุที่น่าเสนอในกระบวนการทางกฎหมายเพื่อสนับสนุนหรือพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดีนั้น ๆ พยานหลักฐานสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น

พยานบุคคล บุคคลที่สามารถให้การหรือข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น ผู้เห็นเหตุการณ์ หรือผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

พยานวัตถุ วัตถุหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับคดี เช่น อาวุธที่ใช้ในการก่ออาชญากรรม หลักฐานทางกายภาพ หรือเอกสารต่าง ๆ

พยานเอกสาร เอกสารที่สามารถใช้เป็นหลักฐาน เช่น สัญญา บันทึกการประชุม หรือข้อความที่เกี่ยวข้องกับคดี

พยานทางการแพทย์ หลักฐานทางการแพทย์ที่ช่วยในการพิสูจน์ความจริง เช่น ผลการตรวจสอบจากแพทย์หรือการวิเคราะห์ทางนิติวิทยาศาสตร์

5. พยาบาลวิชาชีพ (Registered Nurse) หมายถึง บุคลากรทางการแพทย์ที่มีความรู้และทักษะในการดูแลผู้ป่วย โดยมีการศึกษาและฝึกอบรมในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าในสาขาการพยาบาล พยาบาลวิชาชีพมีหน้าที่ในการให้การดูแลสุขภาพแก่ผู้ป่วย ทั้งในด้านการประเมินอาการ การให้ยารักษา การดูแลด้านจิตใจและอารมณ์ รวมถึงการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ พยาบาลวิชาชีพยังมีบทบาทสำคัญในการทำงานร่วมกับทีมแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์อื่น ๆ เพื่อให้การรักษานผู้ป่วยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

6. นักเทคนิคการแพทย์ (Medical Technologist) หมายถึง ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการตรวจวิเคราะห์ทางการแพทย์ โดยทำงานในห้องปฏิบัติการเพื่อช่วยในการวินิจฉัยโรคและติดตามการ

รักษา โดยนักเทคนิคการแพทย์จะทำการเก็บตัวอย่าง เช่น เลือด ปัสสาวะ หรือเนื้อเยื่อ และทำการทดสอบในห้องปฏิบัติการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับแพทย์ในการตัดสินใจรักษา

7. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Medical Scientist) หมายถึง ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางการแพทย์ โดยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงเทคนิคและวิธีการตรวจวิเคราะห์เพื่อการวินิจฉัยโรค นักวิทยาศาสตร์การแพทย์มักทำงานในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบตัวอย่างเลือด ปัสสาวะ หรือเนื้อเยื่อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยในการวินิจฉัยและการรักษาผู้ป่วย

8. ผู้ช่วยพยาบาล (Nursing Assistant) หมายถึง บุคลากรทางการแพทย์ที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาล โดยทำงานภายใต้การดูแลและคำแนะนำของพยาบาลวิชาชีพ ผู้ช่วยพยาบาลมีหน้าที่หลักในการช่วยเหลือผู้ป่วยในกิจวัตรประจำวัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับความเข้าใจและความตระหนักรู้ของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการเก็บพยานหลักฐาน การศึกษาอาจช่วยให้เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับกระบวนการเก็บพยานหลักฐาน โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยยาเสพติดในโรงพยาบาล ซึ่งอาจมีความซับซ้อนและต้องการความละเอียดในการประเมินพฤติกรรมและสถานการณ์ของผู้ต้องสงสัย

2. สามารถจัดอบรมหรือสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ในเรื่องการเก็บพยานหลักฐานที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของคดี การพัฒนาระบบที่มีมาตรฐานในการเก็บพยานหลักฐาน ซึ่งอาจรวมถึงการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น การเก็บข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการที่มีความแม่นยำสูง แนวทางในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานตำรวจ สถานพยาบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการคดียาเสพติด เพื่อให้การเก็บพยานหลักฐานมีความสอดคล้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น การพัฒนานโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการจัดการกับผู้ป่วยสุขภาพจิตที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด โดยคำนึงถึงสิทธิและความเป็นมนุษย์ของผู้ป่วย

3. การระบุปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเก็บพยานหลักฐาน การศึกษาจะช่วยให้การระบุปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการเก็บพยานหลักฐาน เช่น การขาดแคลนทรัพยากร เครื่องมือ หรือความรู้ที่จำเป็นในการดำเนินการ รวมถึงข้อจำกัดทางกฎหมายที่อาจมีผลต่อกระบวนการอาจมีการสำรวจความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอุปสรรคที่แท้จริงที่พวกเขาเผชิญในการเก็บพยานหลักฐาน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์จากผู้ป่วยในคดียาเสพติดโดยบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต เป็นการสำรวจที่มีความสำคัญในวงการสาธารณสุขและการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะในการบริการผู้ป่วยคดียาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาสังคมที่ซับซ้อนและมีผลกระทบต่อบุคคลและชุมชนอย่างมาก งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความรู้และความเข้าใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งรวมถึงแพทย์ พยาบาล นักเทคนิคการแพทย์ และบุคลากรในโรงพยาบาล สังกัดสุขภาพจิต เพื่อให้เห็นถึงช่องว่างในความรู้ที่อาจมีผลต่อคุณภาพของการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินคดีในที่สุดการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานในคดียาเสพติดนั้นต้องการความรู้เฉพาะทางและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกระบวนการทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษานี้จึงสำรวจวิธีการเก็บรวบรวม ข้อกำหนดทางกฎหมาย และแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการดำเนินการผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าบุคลากรสหวิชาชีพมีความรู้ที่แตกต่างกันไปในด้านนิติเวชศาสตร์ โดยบางกลุ่มมีความเข้าใจที่ดี ในขณะที่บางกลุ่มยังขาดความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งจะส่งผลดีต่อกระบวนการยุติธรรมและการดูแลผู้ป่วยการศึกษานี้จึงมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับบุคลากรในเครือข่ายโรงพยาบาล สังกัดกรมสุขภาพจิต เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน และช่วยให้การดำเนินคดีในคดียาเสพติดมีความถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สุวรรณชาติศรี, 2559)

ยาเสพติด

ยาเสพติดหมายถึงสารเคมีที่มีผลกระทบต่อระบบประสาทและร่างกายของมนุษย์ การใช้ยาเสพติดสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอารมณ์ ความคิด และพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้ว ยาเสพติดสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น

1. ยาเสพติดประเภทกระตุ้น (Stimulants)
2. ยาเสพติดประเภทกดประสาท (Depressants)
3. ยาเสพติดประเภท hallucinogens
4. ยาเสพติดประเภท opioids

การใช้ยาเสพติดอย่างไม่ระมัดระวังอาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตและร่างกาย รวมถึงการเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังนั้นการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดจึงเป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันและลดความเสี่ยงจากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อธิบายเพื่อมามาก

ขี้ยาเสพติดเป็นสารที่มีผลกระทบต่อระบบประสาทและร่างกาย ซึ่งสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอารมณ์ ความคิด และพฤติกรรมของผู้ใช้ ยาเสพติดมีหลายประเภท โดยแต่ละประเภทจะมีลักษณะและผลกระทบที่แตกต่างกัน(ไตรวิเลิศกุล ช, 2023) ดังนี้

1. ยาเสพติดประเภทกระตุ้น (Stimulants) เช่น แอมเฟตามีน, โคเคน, เมทแอมเฟตามีน มีผลเพิ่มพลังงานความตื่นตัว และความรู้สึกมีความมั่นใจ อย่างไรก็ตามอาจทำให้เกิดการวิตกกังวลนอนไม่หลับและปัญหาสุขภาพจิตได้

2. ยาเสพติดประเภทกดประสาท (Depressants) เช่น แอลกอฮอล์, บาร์บิทูเรต มีผลทำให้รู้สึกผ่อนคลายและสงบ แต่การใช้ในปริมาณมากอาจทำให้เกิดอาการซึมเศร้า และภาวะหยุดหายใจในกรณีที่มีการใช้ร่วมกับสารอื่น

3. ยาเสพติดประเภท hallucinogens เช่น LSD, ซีบีดี (ยาที่ได้จากเห็ด), แอลเอสดี มีผลทำให้เกิดภาพหลอนและการเปลี่ยนแปลงในการรับรู้ สามารถทำให้ผู้ใช้ประสบการณ์ทางจิตใจที่ตื่นเต้นหรือวิตกกังวล

4. ยาเสพติดประเภท opioids เช่น เฮโรอีน, มอร์ฟิน, ฟันทานิล มีประสิทธิภาพในการบรรเทาอาการเจ็บปวด แต่มีความเสี่ยงสูงต่อการเสพติด และอาจนำไปสู่อาการหยุดหายใจและการเสียชีวิต

การใช้ยาเสพติดเป็นประจำสามารถนำไปสู่การเสพติดซึ่งหมายถึงการพึ่งพาสารนั้นๆจนไม่สามารถควบคุมการใช้ได้และทำให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน ทั้งด้านสุขภาพจิตและร่างกาย เช่น การสูญเสียงาน ความสัมพันธ์ และปัญหาทางกฎหมายการป้องกันและการรักษา การรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบของยาเสพติด รวมถึงการศึกษาและการให้ข้อมูลแก่เยาวชนเป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันการใช้ยาเสพติด นอกจากนี้ การรักษาผู้ที่มีปัญหาการเสพยาติมักรวมถึงการบำบัดทางจิตใจและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนที่มีความเข้าใจ

สารเสพติดมีผลกระทบที่ร้ายแรงต่อสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจของผู้ใช้สารเสพติด ดังนี้

ผลกระทบทางกาย

ปัญหาหัวใจและหลอดเลือด สารเสพติดหลายชนิดสามารถทำให้เกิดโรคหัวใจ, การเต้นของหัวใจผิดปกติ, และความเสี่ยงสูงต่อการเกิดหัวใจวาย

ปัญหาระบบทางเดินหายใจ การสูบสารเสพติด เช่น ยาสูบหรือกัญชา สามารถทำให้สุขภาพปอดแย่ลง ส่งผลให้เกิดโรคทางเดินหายใจเรื้อรัง

ความเสียหายทางระบบประสาท การใช้สารเสพติดในระยะยาวสามารถทำให้เกิดความเสียหายต่อสมอง ส่งผลต่อความจำ, การคิด, และการทำงานของกล้ามเนื้อ

โรคติดเชื้อ การใช้เข็มร่วมกันสามารถนำไปสู่การติดเชื้อเช่น HIV/AIDS และไวรัสตับอักเสบบ

ผลกระทบทางจิตใจ

โรคสุขภาพจิต การใช้สารเสพติดมักเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่อความวิตกกังวล, ภาวะซึมเศร้า, และปัญหาสุขภาพจิตอื่น ๆ ซึ่งสร้างวงจรที่รุนแรง

การเสื่อมสมรรถภาพทางสติปัญญา การใช้สารเสพติดในระยะยาวสามารถทำให้การตัดสินใจ, การคิด, และการควบคุมตัวเองเสื่อมลง ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่เสี่ยง

การติดยาเสพติดและอาการถอนตัว ผู้ใช้สามารถพัฒนาความอดทน หมายความว่าต้องการใช้สารมากขึ้นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์เท่าเดิม และอาจประสบกับอาการถอนตัวเมื่อไม่ใช้สาร

ผลกระทบต่อสังคมในหลายด้าน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นหมวดหมู่หลัก ๆ ดังนี้

1. ผลกระทบต่อสุขภาพ

สุขภาพร่างกาย การใช้ยาเสพติดสามารถทำให้เกิดโรคต่าง ๆ เช่น โรคตับ, โรคปอด, และโรคติดเชื้อ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้ใช้และทำให้เกิดภาระทางการแพทย์ ทางสุขภาพจิต ยาเสพติดสามารถทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต เช่น ภาวะซึมเศร้า, ความวิตกกังวล, หรือโรคจิตเภท ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน

2. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์การรักษาผู้ป่วยที่ติดยาเสพติดทำให้เกิดค่าใช้จ่ายที่สูงทั้งในด้านการรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสมรรถภาพ การสูญเสียแรงงาน ผู้ที่ติดยาเสพติดมักมีปัญหาในการทำงาน ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานและลดประสิทธิภาพการผลิตในสังคม

3. ผลกระทบต่อครอบครัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัว การติดยาเสพติดสามารถทำให้เกิดความตึงเครียดในครอบครัว ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทหรือตัดขาดความสัมพันธ์ ผลกระทบต่อเด็ก เด็กในครอบครัวที่มีสมาชิกติดยาเสพติดมักจะได้รับผลกระทบทางอารมณ์และการพัฒนาทางสังคม ทำให้เสี่ยงต่อการเข้าร่วมในพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ

4. ผลกระทบต่อสังคม

อาชญากรรม การใช้ยาเสพติดมักเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เช่น การค้าขายยาเสพติด การขโมย หรือความรุนแรง ซึ่งส่งผลต่อความปลอดภัยในสังคม การลดลงของคุณภาพชีวิต สังคมที่มีปัญหา ยาเสพติดมักจะมีคุณภาพชีวิตที่ต่ำลง การศึกษาที่ไม่ดีและการเข้าถึงบริการสุขภาพที่จำกัดเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นตามมา

5. ผลกระทบต่อระบบสาธารณสุข

ภาระทางสาธารณสุข ระบบสาธารณสุขต้องรับภาระในการรักษาผู้ติดยาเสพติด ทำให้ทรัพยากรที่มีอยู่ถูกจำกัด การพัฒนานโยบาย ปัญหา ยาเสพติดต้องการการพัฒนานโยบายที่มีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจเป็นภาระทางการเมืองและสังคม ยังพบว่า การรักษาในโรงพยาบาลหรือการเสียชีวิตผู้ติดเชื้อเอชไอวี(HIV) ที่ใช้ยาเสพติดมีอัตราการ

เจ็บป่วยและเสียชีวิตสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้ใช้ยาเสพติดที่มีหรือไม่มีการติดเชื้อเอชไอวี (Alejandra Losada, 2023) และ การใช้ยาเสพติด ยาจิตเวช ในทางที่ผิด อาจทำให้เกิดการติดยาซึ่งเป็นการติดยาที่มีความผิดปกติเรื้อรังที่มีลักษณะเฉพาะคือมีการแสวงหายาและใช้ยาอย่างต่อเนื่อง แม้จะมีผลข้างเคียงที่ไม่พึงประสงค์ก็ตาม

การเข้าใจผลกระทบเหล่านี้ทำให้เห็นความสำคัญของการป้องกัน, การศึกษา, และการเข้าถึงการรักษาสำหรับผู้ที่กำลังต่อสู้กับปัญหาสารเสพติด หากมีเรื่องที่น่าสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับสารเสพติดสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้เลย

การรักษาและการฟื้นฟู

1. การบำบัดและการให้คำปรึกษา การบำบัดทางพฤติกรรม, การให้คำปรึกษา, และกลุ่มสนับสนุนสามารถ ช่วยในการฟื้นฟู
2. การรักษาด้วยยา บางคนอาจได้รับประโยชน์จากการใช้ยาที่ช่วยลดความอยากและอาการถอนตัว
3. ระบบสนับสนุน การสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการฟื้นฟู

การสนับสนุนกระบวนการยุติธรรมและการดูแลผู้ป่วยในทางคลินิก การประยุกต์ใช้พิษวิทยาทางนิติเวชศาสตร์มีได้จำกัดเฉพาะในงานชันสูตรศพเท่านั้น หากยังครอบคลุมถึงสถานการณ์อื่น ๆ เช่น การวินิจฉัยและรักษาผู้ป่วยที่สงสัยว่าได้รับสารพิษเฉียบพลัน (Clinical Emergency Toxicology) การตรวจสอบคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารออกฤทธิ์เพื่อวางยา การใช้สารเสพติดในผู้ขับขี่ยานพาหนะ รวมถึงการควบคุมสารกระตุ้นและสารต้องห้ามในการแข่งขันกีฬา ห้องปฏิบัติการพิษวิทยาที่มีบทบาทในการตรวจวิเคราะห์สารเหล่านี้ จำเป็นต้องมีเครื่องมือที่ได้มาตรฐาน ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีฐานข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการตรวจพิสูจน์สารพิษอย่างถูกต้องและแม่นยำ (Forensic Drug Analysis. 2023, 6144–6147)(Muskan Ahmad, 2023) ปัญหาอาชญากรรมการใช้สารออกฤทธิ์ทางจิตในทางที่ผิด โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การตรวจสอบทางนิติเวชและเภสัชกรรมทางนิติเวชในการระบุและวิเคราะห์สารที่มีการดัดแปลงสูตรหรือซ่อนตัวในผลิตภัณฑ์ยาอย่างซับซ้อน ซึ่งมักเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม (Titova, 2024) ผู้ป่วยที่ติดยาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีอาการหลัก ได้แก่ การทำงานหรือเข้าเรียนได้ไม่ดี หรืออารมณ์แปรปรวน ภาวะแทรกซ้อนที่สำคัญคือ อาการอ่อนเพลีย ในส่วนของวิธีการเสพยา นั้น ยาเม็ดยาเป็นยาเสพติดที่มีมากที่สุด และความรู้สึกเพลิดเพลินเป็นสาเหตุหลักของการเสพยา (Murad A, 2024) ยังพบกลุ่มวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา ในเมืองแมตต์สัน มีการใช้สารเสพติดเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มประชากรอายุน้อย จำนวนการเข้าห้องฉุกเฉินและการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดเกินขนาดเพิ่มขึ้นเป็น 300 รายต่อวัน การใช้สารเสพติดหมายถึงรูปแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมซึ่งเกี่ยวข้องกับการพึ่งพาสิ่งใดก็ตามที่บุคคลอาจกินเข้าไป ซึ่งส่งผลต่ออารมณ์ สถานะทางปัญญา หรือรูปแบบพฤติกรรม (Israilova, 2017)

บทบาทสำคัญของสารเคมีของยาในทางนิติเวชในการสืบสวนคดีอาญาสมัยใหม่ โดยใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ในการระบุ วิเคราะห์ และตีความสารผิดกฎหมายที่พบในที่เกิดเหตุ สาขานี้รวมเอาหลักการจากเคมี เภสัชวิทยาและการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้ได้หลักฐานที่เชื่อถือได้ ซึ่งช่วยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างบุคคล สาร และพฤติกรรมทางอาชญากรรม การตรวจสอบการมีองค์ประกอบของสารควบคุม ทั้งยาผิดกฎหมายและยาที่ต้องสั่งโดยแพทย์ โดยเฉพาะในยุคที่มียาใหม่ๆ และสารสังเคราะห์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องมีการพัฒนาเทคนิคใหม่เพื่อการระบุที่แม่นยำนอกจากนี้ ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ยังช่วยกำหนดแนวทางในการสืบสวนและมีผลต่อการตัดสินใจทางกฎหมายสุดท้าย เคมีของยาในทางนิติเวชถือเป็นส่วนสำคัญของวิทยาศาสตร์นิติเวชที่ช่วยรักษาความสมบูรณ์และประสิทธิภาพของระบบยุติธรรมทางอาญา โดยการถอดรหัสสารเคมียาเสพติดในหลักฐานที่เกิดเหตุ (Johansson Heinsvig P, 2024)

พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากการพิสูจน์หรือยืนยันข้อเท็จจริงในคดีต่างๆ โดยเฉพาะในคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดร้ายแรง ต่อไปนี้คือรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแต่ละประเภทของพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์

หลักฐานทางชีววิทยา

- **ดีเอ็นเอ** การวิเคราะห์ดีเอ็นเอจากตัวอย่างเลือด เส้นผม หรือเซลล์ที่พบในที่เกิดเหตุ สามารถช่วยระบุบุคคลได้อย่างแม่นยำ เนื่องจากดีเอ็นเอของแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะที่ไม่ซ้ำกัน
- **หลักฐานจากสารคัดหลั่ง** เช่น น้ำลายหรือเหงื่อ ซึ่งสามารถใช้ในการวิเคราะห์เพื่อหาตัวบุคคลหรือเพื่อยืนยันการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการกระทำ

หลักฐานทางเคมี

- การวิเคราะห์สารเคมีที่พบในที่เกิดเหตุ เช่น สารพิษหรือสารเสพติด เพื่อพิสูจน์ว่าผู้ต้องสงสัยมีส่วนเกี่ยวข้องในคดีหรือไม่
- การวิเคราะห์สารที่เกิดจากการเผาไหม้ หรือสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยาเสพติด

หลักฐานทางกายภาพ

- **รอยนิ้วมือ** การเปรียบเทียบรอยนิ้วมือที่พบในที่เกิดเหตุกับฐานข้อมูลของรอยนิ้วมือของผู้ต้องสงสัย
- **วัตถุที่พบ** เช่น กระสุนหรือมีดที่สามารถเชื่อมโยงกับผู้ต้องสงสัยหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

หลักฐานทางดิจิทัล

- การวิเคราะห์ข้อมูลจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์มือถือหรือคอมพิวเตอร์ สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อ การสื่อสาร หรือกิจกรรมออนไลน์ของผู้ต้องสงสัย
- การกู้คืนข้อมูลที่ถูกลบหรือการวิเคราะห์ข้อมูลจากโซเชียลมีเดีย

หลักฐานทางเครื่องมือ

- การวิเคราะห์อาวุธหรือเครื่องมือที่ใช้ในการกระทำความผิด เช่น การเปรียบเทียบรอยกระสุนจากปืนกับฐานข้อมูลของกระสุนที่พบในที่เกิดเหตุ
- รอยแผลจากมีดที่สามารถช่วยระบุประเภทของอาวุธที่ใช้

การนำพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการกระบวนการพิจารณาคดีนั้นต้องผ่านขั้นตอนการเก็บรักษา การวิเคราะห์ และการนำเสนออย่างถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ เพื่อให้สามารถใช้เป็นหลักฐานในศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังต้องมีการรับรองความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์เพื่อป้องกันการเกิดข้อผิดพลาดในการตัดสินคดี

หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการพิสูจน์ความจริงในคดีอาญาอย่างไร?

หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการพิสูจน์ความจริงในคดีอาญาดังนี้

1. **การระบุผู้ต้องสงสัย** หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ เช่น ดีเอ็นเอ รอยนิ้วมือ หรือสารชีวภาพ สามารถช่วยในระบุและเชื่อมโยงผู้ต้องสงสัยกับที่เกิดเหตุได้อย่างชัดเจน ทำให้สามารถพิสูจน์ได้ว่าเขาหรือเธอมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด
2. **การยืนยันข้อเท็จจริง** การใช้หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ช่วยในการยืนยันหรือปฏิเสธข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับคดี เช่น การพิสูจน์ว่าผู้ต้องสงสัยอยู่ในสถานที่เกิดเหตุในช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์
3. **การวิเคราะห์เหตุการณ์** หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์สามารถใช้ในการวิเคราะห์และสร้างภาพรวมของเหตุการณ์ เช่น การวิเคราะห์การกระทำที่เกิดขึ้นก่อนและหลังเหตุการณ์ การประเมินลักษณะของบาดแผล หรือการตรวจสอบร่องรอยที่เกิดจากการใช้อาวุธ
4. **การสนับสนุนคำให้การ** หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์สามารถสนับสนุนหรือขัดแย้งกับคำให้การของพยานหรือผู้ต้องสงสัย โดยการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์กับคำให้การที่ได้รับ
5. **การสร้างเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม** การใช้หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม เพราะเป็นข้อมูลที่มีพื้นฐานจากวิทยาศาสตร์ที่สามารถตรวจสอบได้ ทำให้การตัดสินคดีมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

6. **การพิสูจน์ความผิดในระดับสูง** ในคดีอาญาที่ต้องการหลักฐานที่มีความแน่นอนเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหา หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มักจะเป็นส่วนสำคัญที่สามารถช่วยให้การพิสูจน์เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การนำหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการทำให้การตัดสินคดีเป็นไปอย่างยุติธรรมและแม่นยำ โดยลดโอกาสในการเกิดความผิดพลาดในการตัดสินคดี.

การใช้หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์สามารถช่วยยืนยันข้อเท็จจริงในคดีได้ในหลายวิธี ดังนี้

1. **การวิเคราะห์ดีเอ็นเอ** การเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอจากที่เกิดเหตุ เช่น เลือด เส้นผม หรือสารคัดหลั่ง และนำไปเปรียบเทียบกับดีเอ็นเอของผู้ต้องสงสัยหรือพยาน สามารถยืนยันได้ว่าบุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือไม่
2. **การตรวจสอบรอยนิ้วมือ** การเก็บรอยนิ้วมือจากสถานที่เกิดเหตุและเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลของตำรวจหรือผู้ต้องสงสัย หากรอยนิ้วมือตรงกัน จะสามารถยืนยันได้ว่าเขาหรือเธอเคยอยู่ในที่เกิดเหตุ
3. **การวิเคราะห์สารเคมี** การตรวจสอบสารเคมีที่พบในที่เกิดเหตุ เช่น สารพิษหรือสารเสพติด สามารถบ่งชี้ถึงการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด และช่วยยืนยันข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำ
4. **การศึกษาแผลหรือบาดแผล** การวิเคราะห์ลักษณะของบาดแผลสามารถช่วยระบุประเภทของอาวุธที่ใช้หรือวิธีการที่เกิดเหตุ ทำให้สามารถสร้างภาพรวมของเหตุการณ์ได้
5. **การวิเคราะห์ข้อมูลดิจิทัล** ข้อมูลจากโทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์อื่น ๆ สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อ หรือกิจกรรมของผู้ต้องสงสัยในช่วงเวลาที่เกิดเหตุ ซึ่งสามารถช่วยยืนยันหรือขัดแย้งกับคำให้การ
6. **การตรวจสอบเครื่องมือหรืออาวุธ** การวิเคราะห์ร่องรอยกระสุนหรือรอยแผลจากอาวุธที่ใช้ในการกระทำผิดสามารถช่วยในการระบุประเภทของอาวุธและเชื่อมโยงกับผู้ต้องสงสัย
7. **การสร้างแผนที่เหตุการณ์** การรวบรวมข้อมูลจากหลักฐานต่าง ๆ สามารถใช้ในการสร้างแผนที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ช่วยให้สามารถมองเห็นภาพรวมของเหตุการณ์อย่างชัดเจน

การใช้หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มีเป้าหมายในการลดความคลุมเครือและเพิ่มความชัดเจนในข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับคดี โดยช่วยให้การตัดสินใจในกระบวนการยุติธรรมมีความแม่นยำและเชื่อถือได้มากขึ้น

กระบวนการรวบรวมและจัดทำเอกสารหลักฐานในคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางยาเสพติดเป็นสิ่งสำคัญและสำคัญอย่างยิ่งภายในอาณาเขตของนิติวิทยาศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ เนื่องจากมันทำหน้าที่ในการสร้างและตรวจสอบความน่าเชื่อถือและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ใช้ในที่สุด

ระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาที่โรงพยาบาลในสังกัดกรมสุขภาพจิต การได้มาซึ่งหลักฐานในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดถือเป็นหลักฐานสำคัญภายในทางของนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนทางนิติเวชซึ่งมีส่วนสำคัญในการสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ใช้ในระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย(ชะเอม ณ, 2024) การวิจัยในด้านนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อให้เข้าใจวิธีการและกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการได้มาซึ่งหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่อาจสงสัยว่ามีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดการวิเคราะห์และการจัดการหลักฐานอย่างชำนาญไม่เพียงแต่จะอำนวยความสะดวกในการประเมินสถานการณ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับแต่ละคดีเท่านั้น แต่ยังช่วยยกระดับความปลอดภัยและความเท่าเทียมกันตลอดกระบวนการตุลาการด้วยนอกจากนี้ความพยายามในการวิจัยนี้ตั้งใจที่จะเสนอชุดแนวทางที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงขั้นตอนของการรวบรวมหลักฐานภายในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์เพื่อให้เกิดความแม่นยำและความน่าเชื่อถือในผลลัพธ์ของการสอบสวนเกี่ยวกับความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด วิธีการรวบรวมและจัดทำเอกสารหลักฐานในกรณีอาชญากรรมยาเสพติดมีความสำคัญอย่างยิ่งในสาขานิติวิทยาศาสตร์และนิติศาสตร์ เนื่องจากกระบวนการเหล่านี้ทำหน้าที่สร้างและรับรองความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของข้อมูลที่ถูกนำไปใช้ตลอดกระบวนการพิจารณาคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาในโรงพยาบาลซึ่งอำนวยความสะดวกการตรวจสอบที่ครอบคลุมและการสอบสวนอย่างพิถีพิถันในบริบทนี้เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับการแยกแยะวิธีการที่เหมาะสมและแนวทางเชิงกลยุทธ์ที่ควรใช้ในการรวบรวมหลักฐานเกี่ยวกับผู้ป่วยที่สงสัยว่ามีส่วนร่วมกับการผิดกฎหมายการวิเคราะห์อย่างเข้มงวดและละเอียดร่วมกับการจัดการหลักฐานดังกล่าวอย่างชาญฉลาดไม่เพียง แต่ช่วยในการประเมินสถานการณ์ทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแต่ละคดีเท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นธรรม ตลอดกระบวนการตุลาการด้วยนอกจากนี้ความคิดริเริ่มการวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอกรอบแบบองค์รวมสำหรับการปรับปรุงและปรับแต่งขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการอภิปรายมุ่งเน้นไปที่การรวบรวมหลักฐานภายในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์โดยมีวัตถุประสงค์สูงสุดในการบรรลุระดับความแม่นยำและความน่าเชื่อถือที่เหนือกว่าในผลการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่เกี่ยวข้องกับยาในอนาคต(ว., 2024)

ความสำคัญของการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน

การเก็บรวบรวมพยานหลักฐานมีความสำคัญอย่างยิ่งในคดีทางกฎหมาย โดยเฉพาะในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งจะช่วยสร้างข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์และเป็นพื้นฐานสำหรับกระบวนการทางกฎหมาย ในบริบทของสุขภาพจิตและการใช้สารเสพติด การเก็บรวบรวมพยานหลักฐานอาจมีความซับซ้อนเนื่องจากธรรมชาติที่ละเอียดอ่อนของผู้ที่เกี่ยวข้อง ความท้าทายที่บุคลากรสหวิชาชีพเผชิญ บุคลากรในสถาบันสุขภาพจิต เช่น จิตแพทย์ นักจิตวิทยา พยาบาล และนักสังคมสงเคราะห์ อาจเผชิญความท้าทายในการเข้าใจข้อกำหนดทางกฎหมายและโปรโตคอลการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งรวมถึงความรู้ด้านกฎหมายการขาดความเข้าใจในกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานอาจนำไปสู่การจัดการพยานหลักฐานที่ไม่ถูกต้องช่องว่างในการฝึกอบรมบุคลากรด้านสุขภาพ ไม่ทั้งหมดได้รับการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการในด้านการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวช ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความไม่สอดคล้องกันข้อพิจารณาด้านจริยธรรม

การรักษาสมดุลระหว่างความลับของผู้ป่วยและข้อผูกพันทางกฎหมายมักเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ผลกระทบของการฝึกอบรมและการศึกษางานวิจัยนี้เน้นถึงความจำเป็นในการจัดโปรแกรมฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องที่ออกแบบมาเฉพาะสำหรับทีมสหวิชาชีพ โดยการปรับปรุงความเข้าใจในด้านนิติเวชศาสตร์ บุคลากรสามารถเพิ่มคุณภาพของพยานหลักฐาน บุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมดีจะสามารถเก็บรวบรวมพยานหลักฐานที่เชื่อถือได้และถูกต้องมากขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับกระบวนการทางกฎหมาย ปรับปรุงการดูแลผู้ป่วยการเข้าใจบริบททางกฎหมายสามารถช่วยให้ผู้ให้บริการดูแลผู้ป่วยได้ดียิ่งขึ้นในขณะที่ต้องจัดการกับความซับซ้อนของสุขภาพจิตและการใช้สารเสพติด ความร่วมมือระหว่างสาขาวิชาการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างสาขาต่างๆ เป็นสิ่งที่สำคัญ ซึ่งอาจรวมถึงการจัดสัมมนาร่วมนำผู้เชี่ยวชาญจากหลายสาขามาเรียนรู้เกี่ยวกับแง่มุมทางกฎหมายของบทบาทของตน แนวทางที่ใช้ร่วมกันการพัฒนาโปรโตคอลการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานที่พิจารณาทั้งมุมมองด้านสุขภาพและกฎหมายทิศทางการวิจัยในอนาคตการศึกษาครั้งต่อไปอาจมุ่งเน้นไปที่การศึกษาเชิงยาว ตรวจสอบว่าการฝึกอบรมมีผลกระทบต่อคุณภาพการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานในระยะยาวอย่างไรการศึกษาเปรียบเทียบประเมินความมีประสิทธิภาพของโปรแกรมการฝึกอบรมที่แตกต่างกันในภูมิภาคหรือสถาบันต่างๆ ผลลัพธ์ของผู้ป่วยศึกษาว่าการปฏิบัติในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานที่ดีขึ้นส่งผลต่อการดูแลผู้ป่วยและผลทางกฎหมายอย่างไร(C, 2022)

ขั้นตอนการเก็บพยานหลักฐาน

- 1.การเตรียมการก่อนการเก็บหลักฐาน ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและประเมินความปลอดภัยเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการเก็บหลักฐาน เช่น ถุงเก็บหลักฐาน, ถุงมือ, เครื่องมือวัด, กล้องถ่ายรูป
- 2.การเก็บหลักฐาน ใช้ถุงมือและอุปกรณ์ที่สะอาดเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อน เก็บพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น ยาเสพติด, อุปกรณ์การเสพ, เอกสารที่เกี่ยวข้อง บันทึกสถานที่และลักษณะของพยานหลักฐานอย่างละเอียด
- 3.การบันทึกข้อมูล บันทึกวันที่, เวลา, สถานที่, และชื่อผู้เก็บหลักฐาน จัดทำบันทึกเพื่อระบุพยานหลักฐานแต่ละชิ้น รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการเก็บ
- 4.การบรรจุและปิดผนึกหลักฐาน บรรจุพยานหลักฐานในถุงหรือภาชนะที่เหมาะสมและปิดผนึกอย่างแน่นหนา ติดฉลากระบุรายละเอียดของหลักฐาน เช่น หมายเลขหลักฐาน, วันที่เก็บ, และชื่อผู้เก็บ
- 5.การขนส่งหลักฐาน ขนส่งพยานหลักฐานไปยังห้องปฏิบัติการหรือตำรวจอย่างปลอดภัย ทำการบันทึกการส่งมอบหลักฐานเพื่อให้มีการติดตามได้
- 6.การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ ส่งพยานหลักฐานไปยังห้องปฏิบัติการเพื่อทำการวิเคราะห์ทางนิติเวชศาสตร์ ทำการทดสอบและวิเคราะห์เพื่อระบุประเภทและปริมาณของยาเสพติด
- 7.การจัดทำรายงาน จัดทำรายงานการวิเคราะห์พยานหลักฐานที่ได้ ซึ่งจะมีข้อมูลที่สำคัญสำหรับการพิจารณาคดี

8. การเก็บรักษา เก็บรักษาพยานหลักฐานในที่ที่ปลอดภัยและสามารถเข้าถึงได้ในกรณีที่ต้องใช้ในการพิจารณาคดีในอนาคต

การปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านี้อย่างเคร่งครัดจะช่วยให้การเก็บพยานหลักฐานมีความถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ในกระบวนการทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเก็บพยานหลักฐานในคดีอาชญากรรมมีความสำคัญหลายประการ

1. การสร้างความยุติธรรม พยานหลักฐานที่ถูกเก็บอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพสามารถช่วยในการพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องสงสัยได้ การมีหลักฐานที่ชัดเจนทำให้กระบวนการตัดสินคดีมีความยุติธรรมมากขึ้น

2. การป้องกันการกระทำผิดซ้ำ การเก็บพยานหลักฐานที่เหมาะสมสามารถช่วยในการระบุและจับกุมผู้กระทำความผิด ซึ่งมีส่วนช่วยในการลดปัญหาการกระทำผิดซ้ำในอนาคต

3. การสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมาย พยานหลักฐานที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือสามารถสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดีทางอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การตรวจสอบและวิเคราะห์ การเก็บพยานหลักฐานช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างละเอียด ซึ่งอาจนำไปสู่การค้นพบเครือข่ายหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด

5. การเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย พยานหลักฐานสามารถใช้ในการวิจัยและวิเคราะห์แนวโน้มของการใช้และการค้ายาเสพติด ช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาโยบายและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้

6. การสร้างความเชื่อมั่นในระบบนิติธรรม การเก็บพยานหลักฐานอย่างมีระเบียบและถูกต้องทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในระบบนิติธรรมและการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. การให้การรักษาผู้ป่วย ในกรณีที่ผู้ต้องสงสัยมีปัญหาสุขภาพจิต การเก็บพยานหลักฐานสามารถช่วยให้เข้าใจปัญหาของผู้ป่วยและหาวิธีการรักษาที่เหมาะสม

ความสัมพันธ์ระหว่างการรักษาสุขภาพจิตและระบบกฎหมายต้องการความเข้าใจที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน โดยการเตรียมความรู้และทักษะที่จำเป็นให้แก่บุคลากรสหวิชาชีพ จะทำให้ระบบสุขภาพและระบบกฎหมายสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งท้ายที่สุดจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีกว่าสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีอาชญากรรมแนวทางแบบบูรณาการนี้ไม่เพียงแต่สนับสนุนกระบวนการทางกฎหมาย แต่ยังช่วยให้สิทธิและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ป่วยได้รับการเคารพและรักษาไว้ได้อย่างเหมาะสม

พยาบาลมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือแพทย์ในการตรวจรักษาและตรวจพยานหลักฐานของผู้ป่วยคดี เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นสอบสวนและการดำเนินคดีในศาลแนวทางในการดูแลผู้ป่วยคดีประกอบด้วย การประเมินและคัดกรอง การแจ้งความ การตรวจรักษา การเก็บรวบรวม

พยานหลักฐานและการส่งต่อ รวมทั้งพยาบาลที่ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ด้านกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จะได้ให้การพยาบาลผู้ป่วยคดีได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งช่วยคุ้มครองสิทธิผู้ป่วยและสร้างความยุติธรรมแก่ผู้ป่วยคดี ดังนั้นการศึกษานี้จึงจำเป็นที่สหวิชาชีพต้องมีความรู้เกี่ยวกับพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์(ปีนเฉลียว, 2020)

นักเทคนิคการแพทย์เป็นวิชาชีพที่สำคัญในการดูแลสุขภาพสำหรับผู้ป่วย ความแม่นยำในการวินิจฉัยโรค และการปรับปรุงประสิทธิภาพโดยรวมของระบบการดูแลสุขภาพ เป็นบุคลากรหลักของทีมดูแลสุขภาพ และนักเทคนิคการแพทย์จะพัฒนาการตัวเองให้เข้ากับความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์ พัฒนาด้านการดูแลสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบททางคลินิกและห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องและผลกระทบของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Alaqeel, 2024) เทคโนโลยีห้องปฏิบัติการทางการแพทย์มีบทบาทสำคัญในการคัดกรอง การวินิจฉัย การพยากรณ์ การรักษา และการติดตามโรค นอกจากนี้ยังช่วยในการสืบสวนการใช้สารเสพติดและการระบาดวิทยาของโรคติดเชื้อ การมีส่วนร่วมสนับสนุนต่อการวิจัยทางชีวการแพทย์นั้นไม่สามารถเน้นย้ำได้เกินจริง บทบาทเหล่านี้บรรลุผลผ่านส่วนงานเฉพาะทางต่างๆ ของห้องปฏิบัติการ รวมถึงจุลชีววิทยา โลหิตวิทยา ชีวเคมี ไซโทพาธอโลยี ฮิสโตพาธอโลยี ภูมิคุ้มกันวิทยา ธนาการเลือด ชีววิทยาโมเลกุล และไซโทเทคโนโลยี บทนี้จะให้ภาพรวมที่ครอบคลุมเกี่ยวกับบทบาทสำคัญของเทคโนโลยีห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ในสาขาการดูแลสุขภาพที่หลากหลาย (Verma, 2023)

หน้าที่ของพยาบาลและเทคนิคการแพทย์ ได้แก่ การตรวจสอบปัญหาสุขภาพของประชาชน การประเมินปัจจัยเสี่ยง การวางแผนและดำเนินการดูแลทางการแพทย์อย่างเป็นระบบ ประเมินผลและควบคุม การพัฒนาการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์วิจารณ์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนการวางแผน การมีส่วนร่วม และดำเนินโครงการวิจัย ทำหน้าที่ส่งเสริมระบบการดูแลสุขภาพผ่านกิจกรรมต่างๆ ในฐานะสมาชิกของทีมสหวิชาชีพและทีมแพทย์ นอกจากการศึกษาที่ครอบคลุมแล้ว ต้องประสานงานระหว่างผู้ป่วยกับระบบการดูแลสุขภาพและความเจ็บป่วยของผู้ป่วย รวมถึงกับครอบครัวที่ต้องเผชิญกับความเจ็บป่วยและวิถีชีวิตของผู้ป่วย มีการพัฒนาและส่งเสริมการปรับปรุงและรักษาสุขภาพของประชาชน พัฒนาพฤติกรรมการใช้ชีวิต เพื่อมุ่งหวังที่จะยกระดับสุขภาพของคนทั้งประเทศ การให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย รวมถึงการช่วยเหลือให้ผู้ป่วยติดต่อกับสถาบันดูแลสุขภาพได้ ถือเป็นหน้าที่หลักของพยาบาลและนักเทคนิคการแพทย์ มีการศึกษาสูงมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการดูแลบริหารทางการแพทย์มากมายสำหรับผู้ป่วยทางจิตโดยใช้แนวทางการบำบัดทางชีวภาพ จิตบำบัด และสังคมบำบัด ในงานนี้ จะอธิบายความสามารถและการดูแลรักษาผู้ป่วยทางจิตด้วยวิธีทางชีวภาพ(Bradaš, 2015)

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในปัจจุบันมีไม่เพียงพอ ทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบันมีภาระงานที่รับผิดชอบจำนวนมากต่อเจ้าหน้าที่หนึ่งคน อีกทั้งเจ้าหน้าที่บางคนต้องออกปฏิบัติหน้าที่ ทำให้บุคลากรมีภาระงานที่สูงมาก รวมทั้งทางหน่วยงาน มีนโยบายในการลดข้าราชการมาจากข้อจำกัดของงบประมาณแผ่นดินทำให้มีบุคลากรที่ความเชี่ยวชาญไม่เพียงพอ การบริหารงานด้านนิติเวชศาสตร์จึงมีความจำเป็นต่อสถานพยาบาล และให้ความสำคัญกับการพัฒนามาตรฐานคุณภาพกลางในการตรวจทางนิติเวชและมีการถ่ายทอดเพื่อนำไปใช้ เพื่อ

รักษามาตรฐานคุณภาพในทุกภูมิภาคและเพื่อรองรับต่องานที่เพิ่มให้ทั่วทุกภูมิภาคกลุ่มงานด้านนิติเวชศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถนำความรู้ความเข้าใจทางนิติเวชศาสตร์มาใช้ในการอำนวยความสะดวกได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่จะมาพัฒนาความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์สำหรับสหวิชาชีพในโรงพยาบาล (วีโลรัตน์ สุริยวงศ์ผล, 2022)

การศึกษาวิเคราะห์โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกองค์คณะผู้พิพากษาศาลจังหวัดนครพนม ที่มีประสบการณ์ในการพิจารณาพิพากษาคดี จำนวน 5 ราย และทำการวิจัยศึกษาถอดบทเรียนจากคำพิพากษาคดีความผิดฐานสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของศาลจังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นคดีที่ถึงที่สุดแล้ว จำนวน 15 คดี นำข้อมูลมาพิจารณาประกอบกัน ผลการศึกษาพบว่า 1) ศาลจังหวัดนครพนมมีหลักการรับฟังพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเหมือนกันกับคดีอาญาอื่นทั่วไปและสอดคล้องกับคำพิพากษาของศาลฎีกา กล่าวคือ ศาลรับฟังพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในฐานะเป็นพยานประกอบ ศาลรับฟังพยานหลักฐานทั้งปวงที่ปรากฏในสำนวนประกอบกันเพื่อชี้ว่าหนักวินิจฉัยคดี 2) พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ได้มาจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนนั้นมีความจำเป็นที่ต้องปรากฏในสำนวน เพราะเป็นข้อมูลที่ชี้ให้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำความผิด ส่วนพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ได้มาจากเจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐานนั้นจะสนับสนุนพยานหลักฐานที่ได้จากฝ่ายสืบสวนให้มีน้ำหนักในการรับฟังมากยิ่งขึ้น 3) เจ้าหน้าที่รัฐไม่มีองค์ความรู้ในการรวบรวมหลักฐาน จึงควรจัดอบรมและเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงาน จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องมีความรู้ทางพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่กำลังจะทำการศึกษา (ไตรยสุทธิ ฦ., 2021)

ยังได้มีการศึกษา ระดับความรู้และการปฏิบัติงานนิติเวชคลินิกของพยาบาลในการเก็บพยานหลักฐานจากผู้ป่วยคดีในหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินของโรงพยาบาลระดับตติยภูมิและตติยภูมิ พบว่าความรู้ของพยาบาลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติงานนิติเวชคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.308$, $p = 0.008$) อีกด้วย จากการศึกษาเป็นการศึกษาที่ช่วยสนับสนุนแนวความคิดให้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ (หน่อคำ, 2563)

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติเกี่ยวกับแนวโน้มการติดยาในวัยรุ่นที่เพิ่มขึ้น โดยเน้นเป็นพิเศษที่การใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในทางที่ผิด ซึ่งอยู่ในหมวดหมู่ต่างๆ และหมวดหมู่ทางกฎหมาย เช่น ยาเสพติด ยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท และสารตั้งต้น นอกจากนี้ การวิจัยยังให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งพบในยาผสมที่มีโคเคอีนหรือเอเฟดรีน นอกจากนี้ การวิจัยยังได้ตรวจสอบความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการศึกษาทางอาชญาวิทยา นิติเวช และเภสัชกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทที่เปลี่ยนแปลงไปเหล่านี้ ซึ่งมักเป็นหัวข้อของการสืบสวนทางนิติเวช ซึ่งรวมถึงการสำรวจวิธีการและเทคนิคที่ใช้ในการศึกษาเหล่านี้ ความท้าทายที่ผู้เชี่ยวชาญเผชิญในการระบุและวิเคราะห์สารเหล่านี้ และผลกระทบของผลการค้นพบต่อกรอบทางกฎหมายและข้อบังคับ จากการศึกษาความเข้าใจลักษณะเฉพาะเหล่านี้ งานวิจัยนี้มุ่งหวังที่จะมีส่วนสนับสนุนให้มีกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นสำหรับการจัดการและควบคุมการใช้สารออก

ฤทธิ์ทางจิตในทางที่ผิด รวมถึงเพิ่มความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของการสืบสวนทางนิติเวชในพื้นที่
นี้ แนวทางที่ครอบคลุมในการศึกษา "ยาเสพติดที่ออกฤทธิ์ทางจิต" นี้ถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการ
พัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับผลกระทบต่อสังคมและระบบกฎหมายของยาเสพติด (Titova,
2024)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์ และนิติวิทยาศาสตร์จากผู้ป่วยในคดียาเสพติดโดยบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบและขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาหรือแบบบรรยาย (Descriptive research) เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์จากผู้ป่วยในคดียาเสพติดโดยบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต และปฏิบัติงานดูแลผู้ป่วยคดียาเสพติดเมื่อรับผู้ป่วยคดีเข้าทำการดูแลรักษา และศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรการพยาบาลนำไปสู่การค้นหาแนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนาหน่วยงานของโรงพยาบาลในสังกัดกรมสุขภาพจิต

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sample) คือพยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้ช่วยพยาบาลและพนักงานช่วยเหลือคนไข้ จำนวน 60 คน ได้แก่

พยาบาลวิชาชีพ	จำนวน	19	คน
นักเทคนิคการแพทย์	จำนวน	30	คน
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	จำนวน	2	คน
ผู้ช่วยพยาบาล/พนักงานช่วยเหลือคนไข้	จำนวน	9	คน

ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นผู้มีประสบการณ์การปฏิบัติงานกับผู้ป่วยคดีอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไปและมีประสบการณ์ ในการบริการดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล เพื่อศึกษาความเข้าใจเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ

การเก็บพยานหลักฐานของผู้ป่วยคดียาเสพติดทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการช่วยแพทย์ และเจ้าหน้าที่ในการเก็บรวบรวมและรักษาสภาพของพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ โดยมีระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ กุมภาพันธ์ 2568 ถึง มีนาคม 2568

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตามที่ได้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์แนวทางการปฏิบัติงานทางด้านการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติดเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหา และทำการสรุปประเด็นสำคัญและเก็บข้อมูลในรูปแบบของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัย

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติดเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการเขียนโครงการวิจัยและส่งพิจารณาโครงการการวิจัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. เก็บข้อมูลตามคุณสมบัติของประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัยแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ และแบบสอบถามเป็นแบบออนไลน์ผ่าน กูเกิลฟอร์ม (google form) เพราะฉะนั้นข้อมูล ที่ได้จะเป็นความลับไม่ได้เผยแพร่ต่อสาธารณะ
3. นำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความรู้และความเข้าใจในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์จากผู้ป่วยในคดียาเสพติดโดยบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่าย โรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต และการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเก็บรวบรวมและรักษาสภาพของพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Quality Research) และเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในรูปแบบของแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีวิธีการใช้สถิติโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล Spss (Statistical Package for the Social Science) เบื้องต้นในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ เช่น ค่าเฉลี่ย ร้อยละของจำนวนคน เป็นต้น

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการวิเคราะห์

จากการศึกษาการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติดเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย ตั้งแต่การรับผู้ป่วยคดียาเสพติดขบวนการรักษาและการเก็บสิ่งส่งตรวจ (specimen) ตลอดกระบวนการส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ กระบวนการการรายงานผล และเก็บตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) หลังรายงานผลตรวจเรียบร้อยแล้ว มีวิชาชีพที่เกี่ยวข้องตั้งแต่พยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ และผู้ช่วยพยาบาล จากการทำแบบสอบถาม มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 60 คน ซึ่งได้ทำงานสัมผัสผู้ป่วยคดียาเสพติดโดยตรง ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นร้อยละแต่ละคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมประกอบไปด้วย เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุการทำงานของผู้เข้าร่วมทำการวิจัย

ตามที่คุณวิจัยได้ทำการสัมภาษณ์แนวทางการปฏิบัติงานทางด้านการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติดเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหา และทำการสรุปประเด็นสำคัญและเก็บข้อมูลในรูปแบบของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัย

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติดเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานทางด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัย

ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นร้อยละแต่ละคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมวิจัย ประกอบไปด้วย เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุการทำงานของผู้เข้าร่วมทำการวิจัย จากการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นแบบออนไลน์ผ่าน กูเกิลฟอร์ม (google form) โดยมีพยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้ช่วยพยาบาล และพนักงานช่วยเหลือคนไข้ รวมทั้งสิ้น 60 คน ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานรับผู้ป่วยและให้การพยาบาลผู้ป่วยทั้งในหอผู้ป่วยในผู้ป่วยนอก ห้องผู้ป่วยฉุกเฉิน และห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ โดยมีคุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นจำนวนและร้อยละของแต่ละคุณสมบัติของผู้เข้าร่วม ประกอบ

ไปด้วย เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุการทำงานของผู้เข้าร่วมทำการวิจัย ดังตารางที่ 1 - 7 และแผนภาพรูปร่างกลมภาพที่ 1 - 6

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมงานวิจัย (N=60)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	25	41.7
หญิง	35	58.3
ช่วงอายุ		
20-25	4	6.7
25-30	10	16.74
30-35	19	31.7
35-40	11	18.3
40-45	5	8.3
45-50	5	8.3
50-55	4	6.7
55-60	2	3.3
สถานภาพ		
โสด	36	60
สมรส	24	40
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	11.7
ปริญญาตรี	48	80
ปริญญาโท	5	8.3
ปริญญาเอก	0	0

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การปฏิบัติงาน		
พยาบาลวิชาชีพ	19	31.7
นักเทคนิคการแพทย์	30	50
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	2	3.4
ผู้ช่วยพยาบาล/พนักงานช่วยเหลือคนไข้	9	14.9
อายุการปฏิบัติงาน		
0-1 ปี	4	6.7
1-5 ปี	11	18.3
5-10 ปี	19	31.7
10-20 ปี	14	23.3
20-30 ปี	12	20

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากสาขาวิชาชีพผู้เข้าร่วมวิจัยมาสรุปในรูปแบบตาราง และกราฟรูปรวงกลม เพื่อเปรียบเทียบปริมาณให้เห็นชัดเจนได้ตารางที่ 2-7 และภาพที่ 1-6 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเพศของกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยที่มีจำนวนทั้งหมด 60 คน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ชาย	25	41.7	41.7	41.7
หญิง	35	58.3	58.3	100.0
Total	60	100.0	100.0	

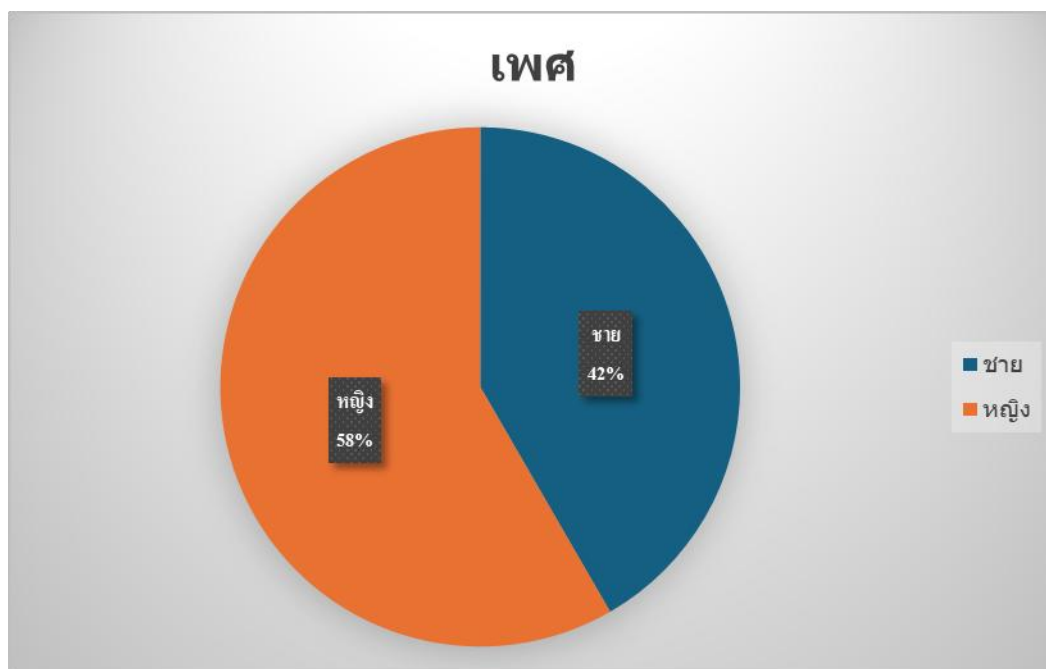
ตารางนี้แสดงข้อมูลนำเสนอเป็นสถิติที่แสดงถึงการแจกแจงเพศของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ซึ่งมีการแบ่งแยกเป็นชายและหญิง ดังนี้

ชาย (ชาย) จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7%

หญิง (หญิง) จำนวน: 35 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3%

รวม (Total) จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0%

จากข้อมูลนี้ สามารถสรุปได้ว่าในกลุ่มตัวอย่างนี้มีผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

ภาพที่ 1 แผนภาพวงกลมแสดงเพศของผู้เข้าร่วมวิจัย

ตารางที่ 3 แสดงช่วงอายุของผู้เข้าร่วมวิจัย

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 20-25	4	6.7	6.7	6.7
25-30	10	16.7	16.7	23.3
30-35	19	31.7	31.7	55.0
35-40	11	18.3	18.3	73.3
40-45	5	8.3	8.3	81.7
45-50	5	8.3	8.3	90.0
50-55	4	6.7	6.7	96.7
55-60	2	3.3	3.3	100.0
Total	60	100.0	100.0	

ตารางนี้แสดงข้อมูลการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ของกลุ่มข้อมูลที่แบ่งตามช่วงอายุ (Age Ranges) โดยมีรายละเอียดดังนี้

Frequency จำนวนผู้ตอบในแต่ละช่วงอายุ

Percent เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบในแต่ละช่วงอายุเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ตอบทั้งหมด

Valid Percent เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบในแต่ละช่วงอายุเมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ตอบที่มีข้อมูลที่ถูกต้อง

Cumulative Percent เปอร์เซ็นต์สะสมของผู้ตอบในแต่ละช่วงอายุ ซึ่งแสดงถึงเปอร์เซ็นต์รวมของผู้ตอบจากช่วงอายุตั้งแต่ต่ำสุดถึงสูงสุด

ช่วงอายุ 30-35ปี มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด (19 คน) คิดเป็น 31.7% ของผู้ตอบทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบในช่วงอายุนี้มีแนวโน้มสูงที่สุด

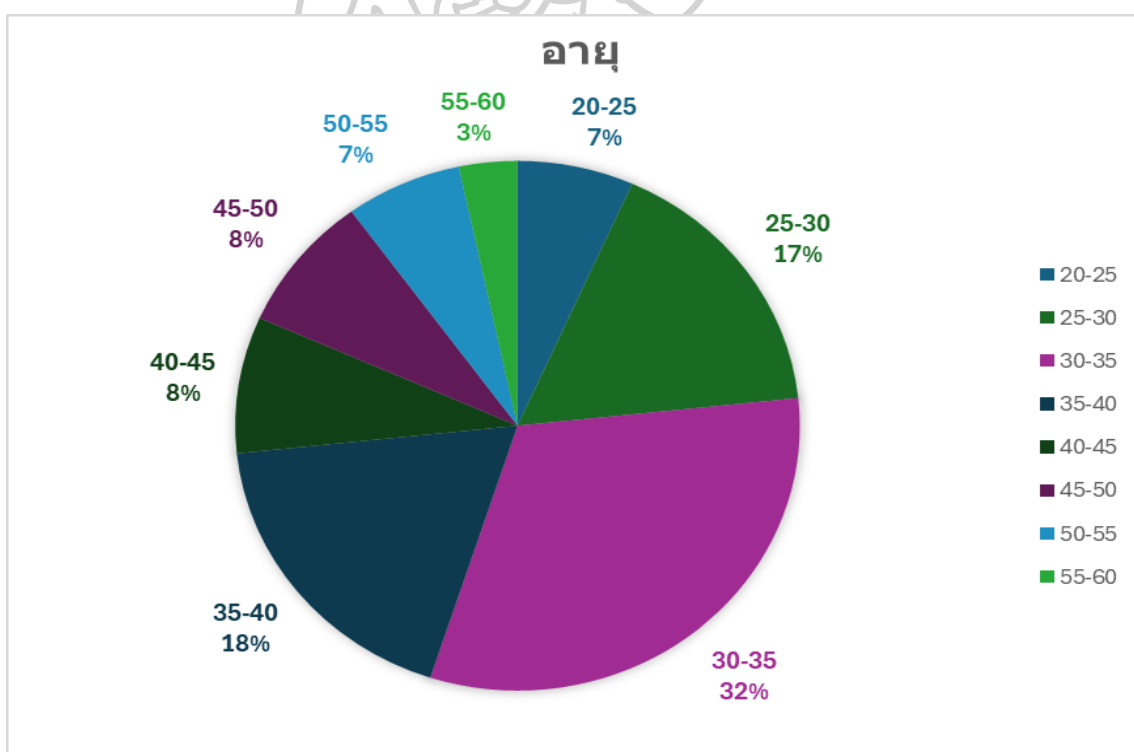
ช่วงอายุ 25-30ปี มีผู้ตอบ 10 คน คิดเป็น 16.7% ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีจำนวนรองลงมา

ช่วงอายุ 35-40ปี มีจำนวนผู้ตอบ 11 คน คิดเป็น 18.3%

ช่วงอายุอื่นๆช่วงอายุ 20-25, 40-45, 45-50, 50-55, และ 55-60 ปี มีจำนวนผู้ตอบน้อยที่สุด โดยเฉพาะ

ช่วง 55-60 ที่มีเพียง 2 คน (3.3%)

ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 30-35 ปี และมีแนวโน้มที่จะลดลงในช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปีและสูงกว่า 40 ปี ข้อมูลนี้อาจมีความสำคัญในการวิเคราะห์แนวโน้มหรือพฤติกรรมของกลุ่มประชากรในช่วงอายุต่างๆ ได้

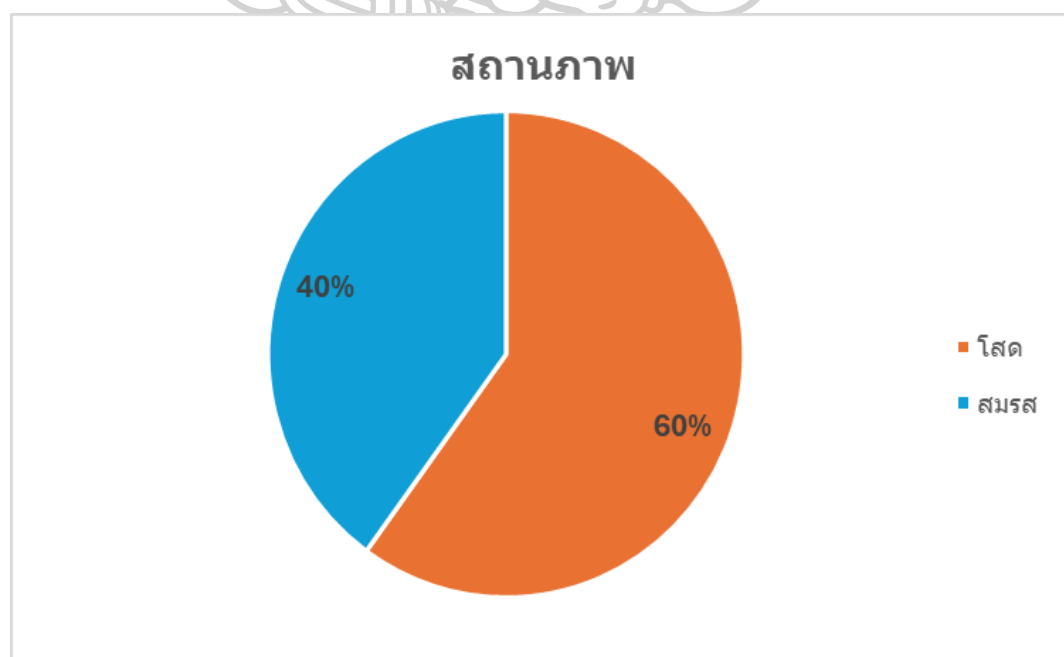

ภาพที่ 2 กราฟวงกลมแสดงช่วงอายุของผู้เข้าร่วมวิจัย

ตารางที่ 4 แสดงระดับการสถานภาพของผู้ร่วมวิจัย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	36	60.0	60.0	60.0
	สมรส	24	40.0	40.0	100.0
	Total	60	100.0	100.0	

ตารางนี้แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง 60 คน มีการแจกแจงข้อมูลดังนี้ โสด (Single) มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สมรส (Married) มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สถานภาพโสดมีจำนวนมากกว่าสถานภาพสมรส ซึ่งแสดงให้เห็นว่าร้อยละ 60 ของกลุ่มตัวอย่างยังไม่แต่งงาน การแจกแจงนี้มีการรวมข้อมูลที่ชัดเจนสำหรับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยร้อยละ 100 เป็นการรวมของทั้งสองสถานภาพ ค่าร้อยละที่แสดงในตาราง "Valid Percent" และ "Cumulative Percent" ยืนยันว่าไม่มีข้อมูลที่หายไปและทุกคนในกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพที่ชัดเจน

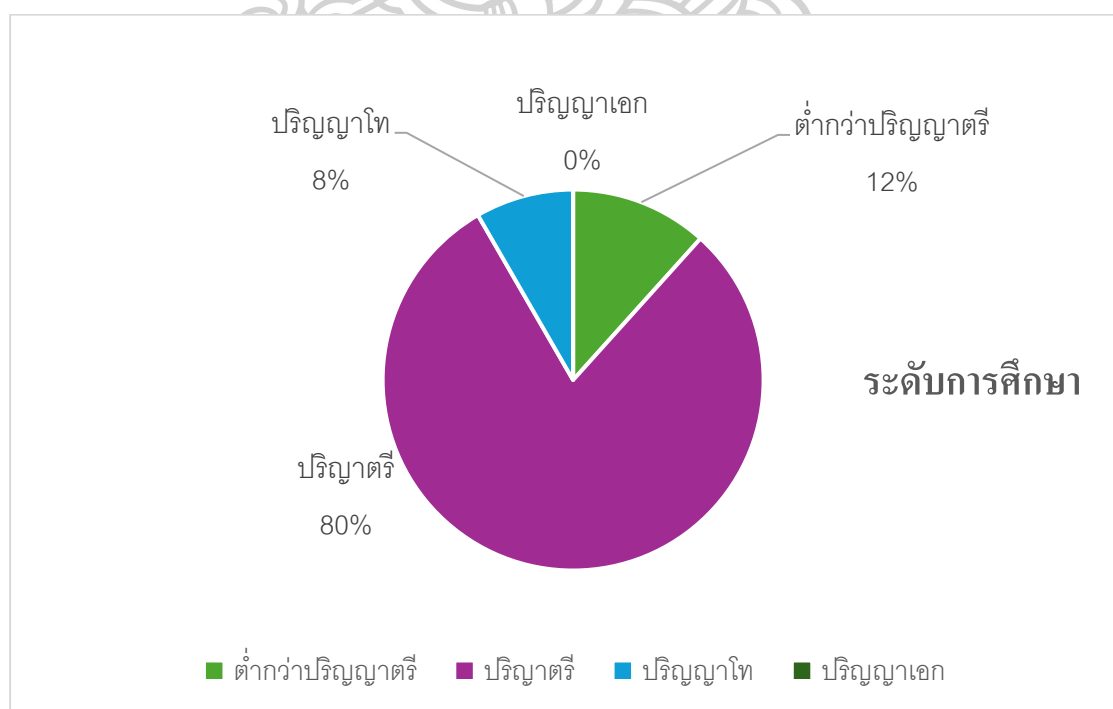
ภาพที่ 3 กราฟวงกลมแสดงสถานภาพผู้เข้าร่วมวิจัย

ตารางที่ 5 แสดงระดับการศึกษาของผู้ร่วมวิจัย

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	11.7	11.7	11.7
ปริญญาตรี	48	80.0	80.0	91.7
ปริญญาโท	5	8.3	8.3	100.0
Total	60	100.0	100.0	

ตารางนี้แสดงข้อมูลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ต่ำกว่าปริญญาตรี มีผู้ตอบแบบสอบถาม 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7
ปริญญาตรี มีผู้ตอบแบบสอบถาม 48 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 เป็นกลุ่มที่มี
จำนวนมากที่สุด
ปริญญาโท มีผู้ตอบแบบสอบถาม 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3
รวมทั้งหมด มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 60 คน โดยคะแนนร้อยละรวม 100% แสดงให้
เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาหลากหลายระดับ โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาที่ระดับปริญญาตรี

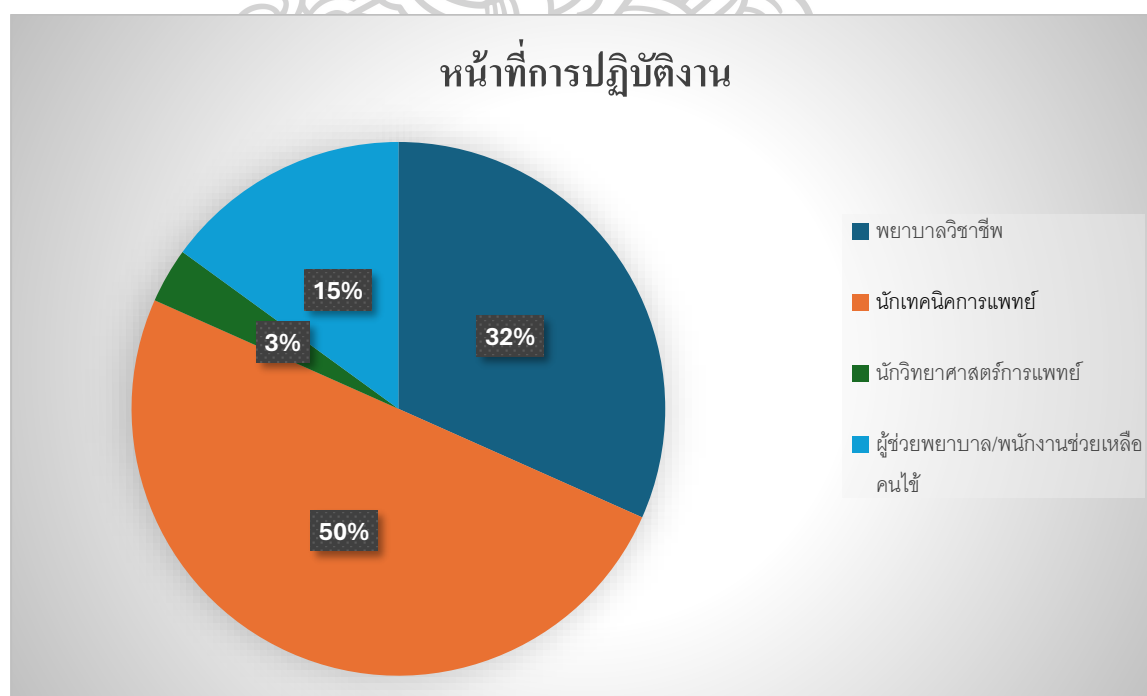
ภาพที่ 4 กราฟวงกลมแสดงระดับการศึกษาผู้เข้าร่วมวิจัย

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้เข้าร่วมวิจัย

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid พยาบาลวิชาชีพ	19	31.7	31.7	31.7
นักเทคนิคการแพทย์	30	50.0	50.0	81.7
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	2	3.3	3.3	85.0
ผู้ช่วยพยาบาล/พนักงานช่วยเหลือคนไข้	9	15.0	15.0	100.0
Total	60	100.0	100.0	

ตารางนี้แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

พยาบาลวิชาชีพ	จำนวน 19 คน	คิดเป็น 31.7%
นักเทคนิคการแพทย์	จำนวน 30 คน	คิดเป็น 50.0%
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	จำนวน 2 คน	คิดเป็น 3.3%
ผู้ช่วยพยาบาล/พนักงานช่วยเหลือคนไข้	จำนวน 9 คน	คิดเป็น 15.0%
Total (รวม) จำนวนคนทั้งหมดของผู้วิจัย	จำนวน 60 คน	

ภาพที่ 5 กราฟวงกลมแสดงหน้าที่การปฏิบัติงานของผู้ร่วมวิจัย

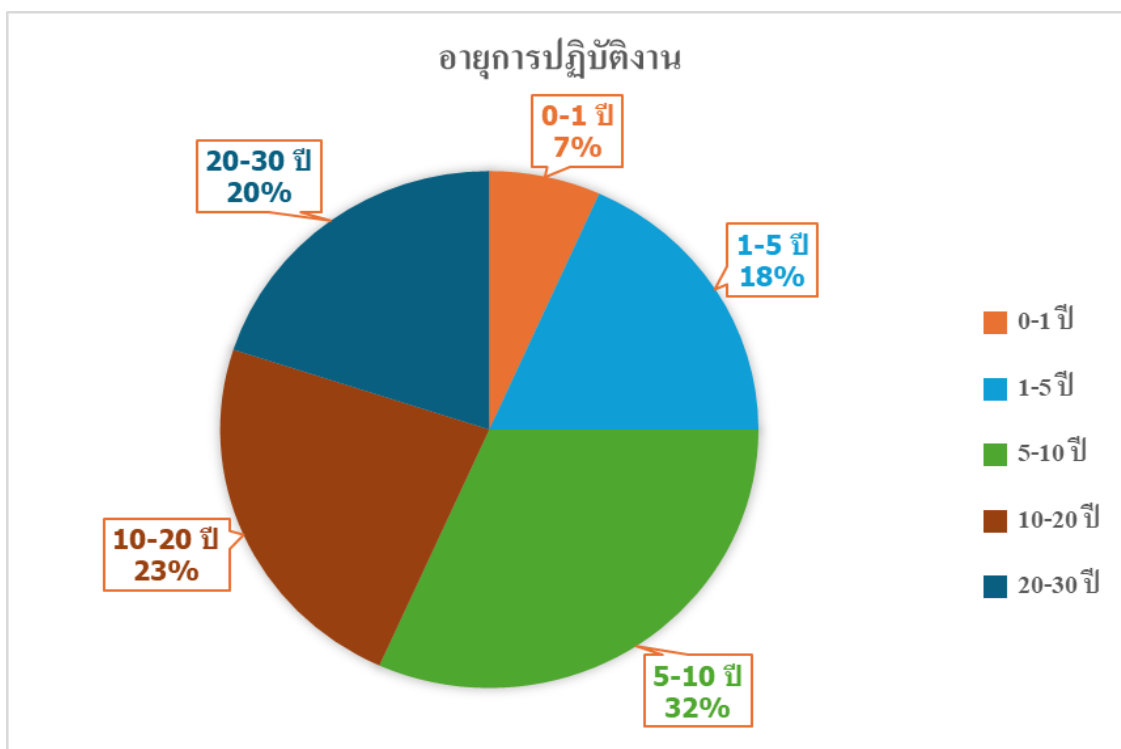
ตารางที่ 7 แสดงอายุการทำงานของผู้เข้าร่วมวิจัย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	0-1	4	6.7	6.7	6.7
	1-5	11	18.3	18.3	25.0
	5-10	19	31.7	31.7	56.7
	10-20	14	23.3	23.3	80.0
	20-30	12	20.0	20.0	100.0
	Total	60	100.0	100.0	

ตารางนี้แสดงข้อมูลแสดงความถี่ (frequency) และเปอร์เซ็นต์ (percent) ของกลุ่มข้อมูลที่แบ่งตามช่วง (range) ต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ช่วงอายุการทำงาน	0-1ปี	มีสมาชิก 4 คน	คิดเป็นร้อยละ	6.7%
ช่วงอายุการทำงาน	1-5ปี	มีสมาชิก 11 คน	คิดเป็นร้อยละ	18.3%
ช่วงอายุการทำงาน	5-10ปี	มีสมาชิก 19 คน	คิดเป็นร้อยละ	31.7%
ช่วงอายุการทำงาน	10-20ปี	มีสมาชิก 14 คน	คิดเป็นร้อยละ	23.3%
ช่วงอายุการทำงาน	20-30ปี	มีสมาชิก 12 คน	คิดเป็นร้อยละ	20.0%

ช่วงที่มีจำนวนสมาชิกมากที่สุดคือช่วง 5-10 ซึ่งมีสมาชิก 19 คน หรือ 31.7% ของทั้งหมด ข้อมูลนี้สามารถใช้ในการดูแนวโน้ม (trend) หรือการกระจาย (distribution) ของกลุ่มตัวอย่างในช่วงต่าง ๆ ได้เปอร์เซ็นต์ที่สะสม (Cumulative Percent) แสดงให้เห็นว่ามีสมาชิกในแต่ละช่วงรวมกันเท่าไรเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนหน้า เช่น ในช่วง 10-20 มีสมาชิกรวมกันทั้งหมด 80% ของกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 6 กราฟวงกลมแสดงอายุงานของผู้ร่วมวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมงานวิจัย กราฟวงกลมแสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัย รูปที่ 1 แผนภาพสถานะทางเพศของผู้เข้าร่วมวิจัย รูปที่ 2 แผนภาพอายุของผู้เข้าร่วมวิจัย รูปที่ 3 แผนภาพสถานภาพของผู้เข้าร่วมวิจัย รูปที่ 4 แผนภาพระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมวิจัย รูปที่ 5 แผนภาพหน้าที่การปฏิบัติงานของผู้เข้าร่วมวิจัย และรูปที่ 6 แผนภาพการอายุปฏิบัติงานของผู้เข้าร่วมวิจัย

แสดงให้เห็นว่าผู้ร่วมวิจัยส่วนใหญ่เป็นนักเทคนิคการแพทย์ที่ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามเป็น เพศหญิง สถานภาพโสด มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 30-35 ปี จบการศึกษาปริญญาตรี โดยมีอายุการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ 5-10 ปี จำนวนมากที่สุด

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติดเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

กรณีผู้ป่วยยาเสพติด เจ้าหน้าที่ไม่มีทางทราบได้เลยว่า ผู้ป่วยเสพยาเสพติดมากหรือน้อย หรือ มีอาการทางระบบประสาทร่วมด้วย แต่ยังไม่แสดงอาการหรือมีอาการสงบ การทำหัตถการต่างๆ เช่น การเจาะเลือด หรือ ทำแผล หรือแม้กระทั่งซักประวัติการรักษาต่างๆ เจ้าหน้าที่จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมของคนไข้ที่ใช้สารเสพติด จึงได้ออกแบบคำถามเพื่อทดสอบ

ผู้ปฏิบัติงานว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

ตารางที่ 8 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานของผู้ป่วยคดียาเสพติดทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ ของผู้เข้าร่วมวิจัย

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
1.การรับบริการของผู้ป่วยคดียาเสพติดต้องประเมินพฤติกรรมคนไข้ก่อนทำการรักษา	59 คน (98.3%)	1 คน (1.7%)
2.การเก็บ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) เช่น ปัสสาวะ กรณีนไขสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เจ้าหน้าที่ต้องอยู่ด้วยขณะเก็บสิ่งส่งตรวจเพื่อความถูกต้องถูกคน	51 คน (85.0%)	9 คน (15.0%)
3.เจ้าหน้าที่ผู้เก็บตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ต้องตรวจสอบว่าเก็บอยู่ในอุปกรณ์สำหรับใส่ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) หรือถุงเก็บตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ให้ถูกต้อง	60 คน (100.0 %)	0 คน (0.0%)
4.เจ้าหน้าที่ต้องลงชื่อผู้เก็บ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ทุกครั้ง	57 คน (95.0 %)	3 คน (5.0 %)
5.เจ้าหน้าที่ต้องลง เวลา..... วัน/เดือน/ปี ที่เก็บ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ทุกครั้ง	59 คน (98.3 %)	1 คน (1.7 %)
6.เมื่อเจ้าหน้าที่นำ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) มาที่ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ ต้องลงชื่อผู้รับ และเวลาที่รับตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ทุกครั้ง	57 คน (95.0 %)	3 คน (5.0 %)
7.เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ต้องตรวจสอบ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ให้ถูกต้องก่อนรับเข้าทำการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ทุกครั้ง	60 คน (100.0 %)	0 คน (0.0%)
8.เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ต้องลงชื่อ เวลา....วัน/เดือน/ปีที่รับสิ่งส่งตรวจทุกครั้ง	59 คน (98.3 %)	1 คน (1.7 %)
9.เมื่อนักเทคนิคการแพทย์ทำการตรวจทางห้องปฏิบัติการได้ผลการทดลองแล้ว การรายงานผล ต้องลงชื่อผู้รายงานผล ทุกครั้ง	59 คน (98.3 %)	1 คน (1.7 %)
10.การรายงานผลทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ต้องระบุเวลารับสิ่งส่งตรวจ เวลาออกผลการทดลอง วัน/เดือน/ปี ทุกครั้ง	57 คน (95.0 %)	3 คน (5.0 %)
11.เมื่อทำการทดลองทางห้องปฏิบัติการเสร็จมีการรายงานผลแล้ว เจ้าหน้าที่ทางห้องปฏิบัติการต้องเก็บรักษา ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) เพื่อการทวนการตรวจซ้ำได้	59 คน (98.3 %)	1 คน (1.7 %)

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
12. กรณีชื่อที่ติดมากับกระป๋องเก็บปัสสาวะกับ ถุงซิปปที่ใส่กระป๋องปัสสาวะมา ไม่ตรงกัน เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ ต้องปฏิเสธการรับส่งตรวจ	57 คน (95.0 %)	3 คน (5.0 %)
13.กรณีคนไข้ปฏิเสธการใช้สารเสพติด แต่ผลทางห้องปฏิบัติการบ่งชี้ว่าคนไข้มีสารเสพติดในร่างกาย จากการตรวจทางห้องปฏิบัติการจริง เจ้าหน้าที่ต้องเชื่อคนไข้	8 คน (13.3 %)	52 คน (86.7 %)
14.กรณีคนไข้ได้ให้ประวัติว่าใช้สารเสพติดจริง แต่ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ไม่พบสารเสพติดในสิ่งส่งตรวจ เจ้าหน้าที่ต้องเชื่อคนไข้	16 คน (26.7%)	44 คน (73.3 %)
15. ยาบางประเภท มีสารที่ทำให้การตรวจสารเสพติด เกิดผลบวกปลอม	53 คน (88.3 %)	7 คน (11.7%)
16.นักเทคนิคการแพทย์ ต้องตรวจสอบคุณภาพ วัสดุอุปกรณ์ น้ายาที่ใช้ตรวจ เป็นประจำเพื่อความแม่นยำของผลตรวจ	60 คน (100.0 %)	0 คน (0.0 %)
17.นักเทคนิคการแพทย์ต้องตรวจดู วันหมดอายุของ วัสดุอุปกรณ์ น้ายาในการตรวจ ทุกครั้งก่อนทำการทดลองทางห้องปฏิบัติการ	59 คน (98.3 %)	1 คน (1.7 %)
18.กรณีได้ทำการตรวจสารเสพติดจากตัวอย่างสิ่งส่งตรวจแล้ว ให้ผลพบสารเสพติด Positive แต่เมื่อดู วัสดุอุปกรณ์ น้ายาที่ใช้ตรวจหมดอายุ เมื่อสองวันที่ผ่านมา นักเทคนิคการแพทย์รายงานผลตามนั้นได้เลย	12 คน (20.0 %)	48 คน (80.0 %)
19.การเก็บรักษาสิ่งส่งตรวจ (specimen) หลังรายงานผลแล้ว ควรเก็บในช่องฟรีสตู้เย็น อย่างน้อย 7 วัน	40 คน (66.7 %)	20 คน (33.3%)
20. เมื่อเกิดคดีความฟ้องร้อง เรื่องการออกผลการตรวจ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน แพทย์ พยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ ในวันนั้น ต้องเป็นพยานในชั้นศาล	55 คน (91.7 %)	5 คน (8.3 %)

จากการสัมภาษณ์และเก็บแบบสอบถามจากทีมการพยาบาลจิตเวชฉุกเฉิน ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และหอผู้ป่วยยาเสพติด ในด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ พบว่านักเทคนิคการแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้ช่วยพยาบาลและพนักงานช่วยเหลือคนไข้มีความเข้าใจในการเก็บพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ โดยแนวปฏิบัติของทางโรงพยาบาลเป็นการกำหนดโดยแพทย์และผู้เชี่ยวชาญทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ และสหวิชาชีพทางการแพทย์ ซึ่งได้อิงตามหลักการเก็บพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์โดยตรง

เพื่อเป็นประโยชน์ในการสอบสวนตามกระบวนการยุติธรรม ซึ่งงานทางนิติวิทยาศาสตร์จะเกิดขึ้นได้นั้นไม่จำเป็นต้องเกิดเหตุการณ์เสียชีวิตและมีการชันสูตรเท่านั้น นอกจากนี้พยาบาลยังมี

หน้าที่ดูแลผู้ป่วยที่มีผลทางคตความต่าง ๆ ที่ได้รับความเสียหายต่อสุขภาพ ทรัพย์สิน และจิตใจ เป็นต้น และงานด้านนิติเวชศาสตร์ พยาบาลเป็นผู้ตรวจร่างกายและให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และประเมินสถานที่เกิดขึ้นจากสถานที่เกิดเหตุก่อนเข้าสู่พื้นที่เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ประสบเหตุ รวมไปถึงการเก็บส่งตรวจหลักฐานทางชีววิทยา เช่น ตัวอย่างเลือด ปัสสาวะ อูจจาระ เป็นต้น

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาคิดคะแนนรวมของแต่ละบุคคล โดยให้แต่ละคนมีคะแนนเต็มคนละ 20 คะแนน แต่ละข้อคำถามมีคะแนนข้อละ 1 คะแนน สามารถนำมาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจทางด้านนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์กับอายุการปฏิบัติงาน ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย(X), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD), สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV) ความรู้ความเข้าใจของวัตถุประสงค์หลักและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์กับอายุการปฏิบัติงาน

คนที่	อายุการปฏิบัติงาน / คะแนน				
	0-1 ปี	1-5 ปี	5-10 ปี	10-20ปี	20-30 ปี
ค่าเฉลี่ย (X)	19	17.55	18.89	18.57	18.25
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD)	0	≈ 2.11	≈ 1.17	≈ 1.02	≈ 0.87
สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV)	0	≈ 11.27%	≈ 6.18%	≈ 5.43%	≈ 4.77%

ตารางนี้แสดงข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนการปฏิบัติงานของบุคคลในกลุ่มที่มีอายุการปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วงอายุการทำงาน ได้แก่ 0-1 ปี, 1-5 ปี, 5-10 ปี, 10-20 ปี และ 20-30 ปี ซึ่งในแต่ละช่วงอายุการทำงานจะแสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินของบุคคลในกลุ่มนั้น ๆ การวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง:

คะแนนเฉลี่ย (X)

คะแนนเฉลี่ยแสดงถึงระดับการปฏิบัติงานของบุคคลในแต่ละช่วงอายุการทำงาน โดยคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในช่วงอายุ 0-1 ปี (19.00) และต่ำที่สุดในช่วง 1-5 ปี (17.55) นอกจากนี้ คะแนนเฉลี่ยในช่วง 20-30 ปี อยู่ที่ 18.25 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีอายุการทำงานมากกว่า 20 ปี มีคะแนนที่ไม่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงถึงความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละกลุ่ม อายุการทำงาน โดยกลุ่มที่มีอายุการทำงาน 0-1 ปี มีค่า SD เป็น 0 ซึ่งหมายความว่าทุกคนในกลุ่มนี้มีคะแนนเท่ากัน

ส่วนกลุ่มที่มีอายุการทำงาน 1-5 ปี มีค่า SD ประมาณ 2.11 แสดงถึงความแปรปรวนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ

สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV)

CV เป็นการวัดความแปรปรวนของคะแนนเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย โดยกลุ่มที่มีอายุการทำงาน 0-1 ปี ไม่มีความผันแปร (CV = 0) ส่วนกลุ่มที่มีอายุการทำงาน 1-5 ปี มี CV ประมาณ 11.27% ซึ่งแสดงถึงความแปรปรวนที่สูงในกลุ่มนั้น

ตารางนี้ให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับคะแนนการปฏิบัติงานของบุคคลในแต่ละช่วงอายุการทำงาน โดยสามารถสังเกตเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่มีอายุการทำงานน้อยกว่ามีแนวโน้มที่จะสูงกว่าอาจจะเพราะการเรียนการสอนในหลักสูตรมีการเพิ่มหัวข้อเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ เนื่องจากมีบทบาทในการปฏิบัติงานและเพิ่มความเชื่อมั่นในขบวนการทางกฎหมายมากขึ้น ในขณะที่ความแปรปรวนในคะแนนก็แตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรได้ในอนาคต

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย(X), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD), สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV) ความรู้ความเข้าใจของวัตถุพยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์กับหน้าที่การปฏิบัติงานของกลุ่มผู้วิจัย

ข้อมูล	หน้าที่การปฏิบัติงาน/ คะแนน			
	พยาบาล	เทคนิคการแพทย์	นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	ผู้ช่วยพยาบาล/ผู้ช่วยเหลือคนไข้
ค่าเฉลี่ย (X)	17.89	19.03	19	17.55
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	≈1.55	≈1.07	0%	≈ 1.22
สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV)	≈8.83%	≈5.62%	0%	≈ 6.78%

ตารางนี้แสดงถึงคะแนนเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนสำหรับกลุ่มอาชีพในสาขาสุขภาพ ได้แก่ พยาบาล, เทคนิคการแพทย์, นักวิทยาศาสตร์การแพทย์, และผู้ช่วยพยาบาล/ผู้ช่วยเหลือคนไข้

1. ค่าเฉลี่ย (X) แสดงถึงคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแต่ละกลุ่มอาชีพ

- พยาบาล: 17.89
- เทคนิคการแพทย์: 19.03
- นักวิทยาศาสตร์การแพทย์: 19
- ผู้ช่วยพยาบาล/ผู้ช่วยเหลือคนไข้: 17.55

คะแนนเฉลี่ยของเทคนิคการแพทย์สูงที่สุด ขณะที่คะแนนของผู้ช่วยพยาบาลต่ำที่สุด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แสดงถึงการกระจายของคะแนนจากค่าเฉลี่ย:

- พยาบาล: ≈ 1.55
- เทคนิคการแพทย์: ≈ 1.07
- นักวิทยาศาสตร์การแพทย์: 0% (อาจหมายถึงไม่มีการกระจาย)
- ผู้ช่วยพยาบาล/ผู้ช่วยเหลือคนไข้: ≈ 1.22

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ต่ำกว่าแสดงถึงความสม่ำเสมอของคะแนนในกลุ่มนั้น ๆ

3. สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV) แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับค่าเฉลี่ย:

- พยาบาล: $\approx 8.83\%$
- เทคนิคการแพทย์: $\approx 5.62\%$
- นักวิทยาศาสตร์การแพทย์: 0%
- ผู้ช่วยพยาบาล/ผู้ช่วยเหลือคนไข้: $\approx 6.78\%$

สัมประสิทธิ์ที่ต่ำกว่านั้นแสดงถึงความสม่ำเสมอของคะแนนในกลุ่มอาชีพนั้น ๆ โดยกลุ่มเทคนิคการแพทย์มีค่าต่ำที่สุด ซึ่งแสดงถึงความสม่ำเสมอสูงในคะแนน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย(X), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD), สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV) ความรู้ความเข้าใจของวิทยุยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์กับระดับศึกษาของกลุ่มผู้วิจัย

ข้อมูล	ระดับการศึกษา/คะแนน		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
ค่าเฉลี่ย (X)	17.28	18.54	19.2
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	≈ 0.95	≈ 1.20	≈ 1.16
สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV)	$\approx 5.49\%$	$\approx 6.52\%$	$\approx 6.08\%$

ตารางนี้แสดงถึงระดับการศึกษาและคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน โดยมีข้อมูลที่สำคัญดังนี้

1. ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี, ปริญญาตรี, และปริญญาโท
2. ค่าเฉลี่ย (X) แสดงถึงคะแนนเฉลี่ยของแต่ละระดับการศึกษา
 - ต่ำกว่าปริญญาตรี: 17.28
 - ปริญญาตรี: 18.54
 - ปริญญาโท: 19.2

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็นการวัดความกระจายของคะแนนในแต่ละระดับการศึกษา
 - ต่ำกว่าปริญญาตรี: ประมาณ 0.95
 - ปริญญาตรี: ประมาณ 1.20
 - ปริญญาโท: ประมาณ 1.16
4. สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV) แสดงถึงอัตราส่วนของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อค่าเฉลี่ย ซึ่งช่วยให้เห็นถึงระดับความแปรผันของคะแนนในแต่ละระดับการศึกษา
 - ต่ำกว่าปริญญาตรี: ประมาณ 5.49%
 - ปริญญาตรี: ประมาณ 6.52%
 - ปริญญาโท: ประมาณ 6.08%

โดยตารางนี้แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นจะสูงขึ้นตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานบ่งบอกถึงการกระจายของคะแนนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งสัมประสิทธิ์ของความผันแปรแสดงให้เห็นถึงการแปรผันของคะแนนที่สูงขึ้นในระดับปริญญาตรีเมื่อเปรียบเทียบกับระดับอื่นๆ

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนการตอบแบบสอบถามทางความรู้ความเข้าใจของ วัตถุประสงค์พื้นฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์กับระดับการศึกษา ในทางสถิติ

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.993	6	.499	2.958	.015
Within Groups	8.940	53	.169		
Total	11.933	59			

จากตารางนี้ ค่า p-value (Sig.) เท่ากับ 0.015 ซึ่งบ่งบอกว่าระหว่างกลุ่มระดับการศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจาก p-value (0.015) < 0.05

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนการตอบแบบสอบถามทางความรู้ความเข้าใจของ
 วัตถุประสงค์ด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ กับหน้าที่การ
 ปฏิบัติงานในทางสถิติ

หน้าที่การปฏิบัติงาน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	10.270	6	1.712	1.942	.091
Within Groups	46.713	53	.881		
Total	56.983	59			

ตารางนี้ แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ทดสอบนั้นไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ
 เนื่องจาก P-value (0.091) > 0.05

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนการตอบแบบสอบถามทางความรู้ความเข้าใจของ
 วัตถุประสงค์ด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ กับอายุการ
 ปฏิบัติงานในทางสถิติ

อายุการทำงาน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	7.354	6	1.226	.859	.531
Within Groups	75.630	53	1.427		
Total	82.983	59			

ตารางนี้ แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในอายุการทำงานระหว่างกลุ่มที่ถูกศึกษา
 เนื่องจาก
 p-value (0.531) > 0.05

ตารางที่ 15 แสดงการวิเคราะห์ทางสถิติที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลกระทบ 3 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษา หน้าที่การปฏิบัติงาน และอายุการทำงาน

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระดับการศึกษา	Between Groups	2.993	6	.499	2.958	.015
	Within Groups	8.940	53	.169		
	Total	11.933	59			
หน้าที่การปฏิบัติงาน	Between Groups	10.270	6	1.712	1.942	.091
	Within Groups	46.713	53	.881		
	Total	56.983	59			
อายุการทำงาน	Between Groups	7.354	6	1.226	.859	.531
	Within Groups	75.630	53	1.427		
	Total	82.983	59			

โดยผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระดับการศึกษา แต่ไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญในด้านการปฏิบัติงานและอายุการทำงาน ระดับการศึกษาอาจมีผลต่อผลลัพธ์ที่ศึกษาในกรณีนี้ ในขณะที่การปฏิบัติงานและอายุการทำงานไม่แสดงถึงความแตกต่างที่สำคัญในกลุ่มตัวอย่างนี้

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

ปัญหาและอุปสรรคที่เจอในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับคนไข้คดียาเสพติดจากผู้ร่วมวิจัย คนไข้ไม่ให้ความร่วมมือในการเก็บ Specimen เก็บสิ่งส่งตรวจไม่เหมาะสมผู้ป่วยปฏิเสธการใช้สารเสพติด คนไข้ก้าวร้าว คนไข้มีอาการรุนแรงควบคุมยาก หลีกเลี่ยงการตอบคำถามไม่ให้ความร่วมมือ เนื่องจากคนไข้มักหาเหตุผลอ้างว่าไม่ได้ใช้สารเสพติดหลังจาก ได้ผล positive การเก็บสิ่งส่งตรวจ ตัวอย่างไม่น่าเชื่อถืออาจมาจากการผสมน้ำหรือผู้ป่วยพยายามสลับคนนำปัสสาวะของคนอื่นมาให้ตรวจ หรือนำน้ำที่มีสีคล้ายปัสสาวะมาให้ตรวจเนื่องจากไม่ยอมให้เจ้าหน้าที่เฝ้าขณะเก็บสิ่งส่งตรวจยังมีเหตุหารณ์ตำรวจตรวจได้สารเสพติดได้ผลบวก(positive)ห้องแลปยืนยันตรวจได้ผลลบไม่พบสารเสพติด (Negative) ทำให้ผลตรวจขัดแย้งกัน และยังมีกรหลบหนีของผู้ป่วยขณะรอพบเจ้าหน้าที่ทำให้แผนการรักษาช้า

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานทางด้านนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์

จากการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามพบว่าต้องการให้มีการจัดอบรมทางวิชาการและทางการปฏิบัติทางด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ เจ้าหน้าที่จำเป็นต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในงานทางด้านยาเสพติด เพราะปัจจุบันมีใช้ยาเสพติดที่หลากหลาย ทั้งผสมเป็นสูตรต่างๆ ในเด็กและวัยรุ่น รวมถึงเยาวชนก็เข้าถึงได้ง่ายมาก ทำให้ปัญหาการส่งตรวจตัวอย่างมีปริมาณมากขึ้น ในทุกๆวัน เจ้าหน้าที่ก็ต้องสามารถอธิบายหลักการให้กับ เจ้าหน้าที่ในชั้นศาลได้ โดยเฉพาะการเก็บสิ่งส่งตรวจที่มีผลต่อการพิจารณาคดี ต้องการให้ผู้บริหารส่งเสริมและกำหนดนโยบายการจัดการบุคลากรทางนิติเวชศาสตร์ในแผนกนิติเวชเพื่อเพิ่มศักยภาพและลดภาระงานของบุคลากรทางการแพทย์ทั้งผู้ป่วยในผู้ป่วยนอกและนิติเวชฉุกเฉิน สนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยและหลากหลายทางการตรวจทางห้องปฏิบัติการ พัฒนาและ ส่งเสริมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานในหน่วยนิติเวชศาสตร์และนิติจิตเวชของโรงพยาบาล สังกัดกรมสุขภาพจิต

บทที่ 5

สรุปผลการวิเคราะห์

งานวิจัยนี้ได้ดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคลากรทางการแพทย์ รวมถึงการสังเกตการณ์ขั้นตอนการเก็บพยานหลักฐานในสถานการณ์จริง โดยการใช้เครื่องมือแบบสอบถามและสัมภาษณ์จากบุคลากรสหวิชาชีพได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ และผู้ช่วยพยาบาล โดยมีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 60 คน ทำงานสัมพันธ์ผู้ป่วยคดียาเสพติดโดยตรง ในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2568 ผลการศึกษาจำนวน 60 คน ค่าเฉลี่ยคะแนนระดับดี ($\bar{x} = 18.45, SD = 1.43$) และจากการเปรียบเทียบตามความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจเกี่ยวกับหลักฐานทาง นิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ ด้วยวิธี t-test พบว่ามีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ($p\text{-value} < 0.05$) และผลการศึกษาพบว่า 59 คน ไม่ได้อบรมการเก็บพยานหลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและบริหารจัดการพยานหลักฐาน ให้สามารถสนับสนุนการสืบสวนสอบสวนได้อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ความเข้าใจของพยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าเกี่ยวกับหลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ (ปัญจิจาล สุวรรณชาติ 2559)(สุวรรณชาติ, 2559) จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการวิจัยนี้มุ่งหวังที่จะสร้างความตระหนักรู้และพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติด ซึ่งสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ และส่งผลดีต่อการบังคับใช้กฎหมายและการดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การพัฒนาระบบการเก็บพยานหลักฐานที่มีมาตรฐานและเป็นระบบเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสนับสนุนงานด้านนิติเวชศาสตร์ และนิติวิทยาศาสตร์ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

- 1.ด้านการฝึกอบรมและการศึกษา ควรมีการจัดฝึกอบรมและการสัมมนาให้กับบุคลากรสหวิชาชีพเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
- 2.ด้านการพัฒนาแนวทางปฏิบัติ ควรมีการพัฒนาแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งจะช่วยลดความผิดพลาดและเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน

3.ด้านการสร้างความร่วมมือ การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล สถาบันการศึกษา และหน่วยงานด้านกฎหมาย จะช่วยให้การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4.ด้านการประเมินผลและการติดตาม ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานได้ตามความเหมาะสม

5.ด้านการสนับสนุนด้านงบประมาณ ควรมีการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

6.ด้านการเผยแพร่ข้อมูล ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลและผลการวิจัยในรูปแบบที่เข้าใจง่าย เพื่อให้บุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

7.การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากับบุคลากรสหวิชาชีพในเครือข่ายโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิตซึ่งเป็นโรงพยาบาลเฉพาะทางด้านจิตเวชเท่านั้น ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมจากโรงพยาบาลเฉพาะทางด้านอื่นๆและเพิ่มสหวิชาชีพที่ไม่ได้เข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้

รายการอ้างอิง

- Alaqeel, F. S., Alalawi, W. A., Khomaise, O. A., Aljohani, M., Almuhammadi, S. S., Alrashidi, R. S., Aboatifah, Z. M., Khoumaeys, A. A., Mohammad, B. H. Y., & Al Ahmedi. (2024). Comprehensive Review of the Evolving Roles of Health Technicians in Clinical and Laboratory Settings. *Journal of Ecohumanism*.
- Alejandra Losada, A. S., Gabriel Vallecillo. (2023). Patients with drug-abuse poisoning with and without HIV infection.
- Bradaš, Z. (2015). Kompetencije i intervencije visokoobrazovane medicinske sestree/tehničara u biologijskom pristupu liječenja psihičkih poremećaj.
- C, L. (2022). Forensic Science [Internet].
- Israilova, M. (2017). Substance Abuse Disorder Patient Case.
- Johansson Heinsvig P, R. H. K., Lindholst C, Nielsen T. (2024). Detection of substance use in clinical forensic cases: urine analysis of victims and perpetrators. *Forensic Sci Med Pathol*.
- Murad A, M. A.-S. A., Alkhazraji ZJ, Sadeq MB. (2024). Drug addiction clinical study among patients admitted to the Alqana Center for Social Rehabilitation. *South East Eur J Public Health*.
- Muskan Ahmad, M. K. V. R. K. (2023). Forensic Drug Analysis. *International Journal For Science Technology And Engineering*.
- Shaw IC, S. A. (2024). Forensic Science [Internet].
- Titova, N. (2024). Peculiarities of Modern Expert and Forensic Studies of "Criminal Drugs", Abuse of Which Leads to Addiction. *SSP Modern Pharmacy and Medicine*.
- Verma, A., & Gupta, R. (2023). Role of Medical Laboratory Technology in Health Care
- โตวิทีเลิศกุล ช, ต. ณ. (2023). ระบาดวิทยาการตรวจพบพืชกระท่อมและกัญชาในเลือดจากการชันสูตรศพทางนิติเวช ภาควิชานิติเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อนและหลังเปลี่ยนแปลงกฎหมายยาเสพติดที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย. วารสารวิชาการอาชีวศึกษาและนิติวิทยาศาสตร์.
- ไตรยศฐิติ ฌ., ส. พ., หอมจันทร์ ส., & สืบพงษ์ศิริ ส. . (2021). การรับฟังพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของศาลจังหวัดนครพนม. วารสารวิชาการอาชีว

วิทยาและนิติวิทยาศาสตร์.

ชะเอม ฌ, ส. ป. (2024). แนวทางการพัฒนาการป้องกันหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ของอาสาสมัครฉุกเฉิน
การแพทย์ในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการอาชญาวิทยาและนิติวิทยาศาสตร์.

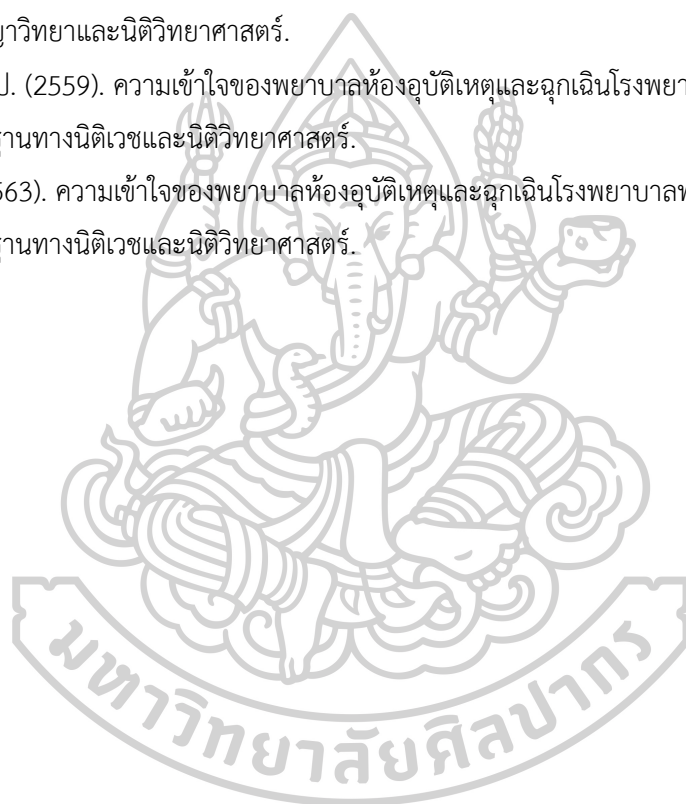
ปิ่นเฉลียว, ด. (2020). แนวทางในการดูแลผู้ป่วยคดีสำหรับพยาบาล

ว., ย. (2024). การพัฒนากฎหมายและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
การกระทำความผิดซ้ำ ของเด็กและเยาวชนในคดียาเสพติด. วารสารวิชาการอาชญาวิทยาและนิติ
วิทยาศาสตร์.

วีไลรัตน์ สุริยวงศ์ผล, ฌ. ว. (2022). แนวทางการพัฒนางานด้านนิติเวชศาสตร์ในโรงพยาบาล. วารสารวิชาการ
อาชญาวิทยาและนิติวิทยาศาสตร์.

สุวรรณาศรี, ป. (2559). ความเข้าใจของพยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าเกี่ยวกับ
หลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์.

หน่อคำ, จ. (2563). ความเข้าใจของพยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าเกี่ยวกับ
หลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์.

ข้อมูลผู้เข้าร่วมงานวิจัย

no	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	การปฏิบัติงาน	อายุการทำงาน	คะแนน
1	2	30-35	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	0-1ปี	19
2	2	20-25	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	0-1ปี	19
3	1	25-30	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	0-1ปี	19
4	2	20-25	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	0-1ปี	19
5	2	25-30	สมรส	2	พยาบาลวิชาชีพ	1-5ปี	12
6	1	35-40	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	1-5ปี	20
7	1	30-35	สมรส	1	ผู้ช่วยพยาบาล	1-5ปี	15
8	1	35-40	สมรส	1	ผู้ช่วยพยาบาล	1-5ปี	17
9	2	25-30	สมรส	2	พยาบาลวิชาชีพ	1-5ปี	18
10	2	30-35	โสด	3	นักเทคนิคการแพทย์	1-5ปี	20
11	2	20-25	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	1-5ปี	19
12	2	25-30	โสด	2	นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	1-5ปี	19
13	2	25-30	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	1-5ปี	16
14	2	20-25	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	1-5ปี	18
15	2	25-30	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	1-5ปี	19
16	1	25-30	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	19
17	2	35-40	โสด	3	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	20
18	2	30-35	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	20
19	2	30-35	สมรส	3	พยาบาลวิชาชีพ	5-10ปี	19
20	2	30-35	สมรส	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	20
21	2	25-30	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	18
22	1	35-40	โสด	3	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	20
23	1	30-35	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	16

no	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับ การศึกษา	การปฏิบัติงาน	อายุ การ ทำงาน	คะแนน
24	1	30-35	สมรส	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	19
25	1	30-35	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	20
26	1	30-35	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	19
27	2	30-35	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	20
28	2	25-30	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	5-10ปี	18
29	2	30-35	สมรส	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	18
30	2	25-30	โสด	2	นักวิทยาศาสตร์ การแพทย์	5-10ปี	19
31	1	30-35	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	19
32	2	30-35	สมรส	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	17
33	2	30-35	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	18
34	2	30-35	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	5-10ปี	20
35	1	35-40	สมรส	1	ผู้ช่วยพยาบาล	10-20 ปี	18
36	1	40-45	สมรส	1	ผู้ช่วยพยาบาล	10-20 ปี	18
37	1	45-50	สมรส	1	ผู้ช่วยเหลือคนไข้	10-20 ปี	18
38	1	45-50	โสด	1	พนักงานช่วยเหลือ คนไข้	10-20 ปี	17
39	1	50-55	สมรส	2	พนักงานช่วยเหลือ คนไข้	10-20 ปี	18
40	1	30-35	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	10-20 ปี	19
41	2	35-40	สมรส	2	นักเทคนิคการแพทย์	10-20 ปี	19
42	1	35-40	สมรส	2	นักเทคนิคการแพทย์	10-20 ปี	20

no	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับ การศึกษา	การปฏิบัติงาน	อายุ การ ทำงาน	คะแนน
43	2	35-40	สมรส	2	นักเทคนิคการแพทย์	10-20 ปี	20
44	1	35-40	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	10-20 ปี	18
45	2	35-40	โสด	2	นักเทคนิคการแพทย์	10-20 ปี	17
46	2	30-35	สมรส	2	นักเทคนิคการแพทย์	10-20 ปี	20
47	2	35-40	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	10-20 ปี	19
48	2	30-35	สมรส	2	นักเทคนิคการแพทย์	10-20 ปี	19
49	1	45-50	โสด	1	ผู้ช่วยพยาบาล	20-30 ปี	18
50	2	45-50	สมรส	2	พยาบาลวิชาชีพ	20-30 ปี	19
51	1	50-55	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	20-30 ปี	16
52	1	40-45	โสด	2	พนักงานช่วยเหลือ คนไข้	20-30 ปี	19
53	1	40-45	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	20-30 ปี	19
54	1	40-45	สมรส	3	พยาบาลวิชาชีพ	20-30 ปี	17
55	1	40-45	สมรส	2	พยาบาลวิชาชีพ	20-30 ปี	19
56	2	55-60	สมรส	2	พยาบาลวิชาชีพ	20-30 ปี	18
58	2	50-55	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	20-30 ปี	18
59	2	50-55	โสด	2	พยาบาลวิชาชีพ	20-30 ปี	19

no	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	การปฏิบัติงาน	อายุการทำงาน	คะแนน
60	2	45-50	สมรส	2	พยาบาลวิชาชีพ	20-30 ปี	19

คำถาม ความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บพยานหลักฐานในคดียาเสพติดเป็นกระบวนการที่สำคัญ
ในทางนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
1.การรับบริการของผู้ป่วยคดียาเสพติดต้องประเมินพฤติกรรมคนไข้ก่อนทำการรักษา		
2.การเก็บ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) เช่น ปัสสาวะ กรณีนไขสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เจ้าหน้าที่ต้องอยู่ด้วยขณะเก็บสิ่งส่งตรวจเพื่อความถูกต้องถูกคน		
3.เจ้าหน้าที่ผู้เก็บตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ต้องตรวจสอบว่าเก็บอยู่ในอุปกรณ์สำหรับใส่ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) หรือถุงเก็บตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ให้ถูกต้อง		
4.เจ้าหน้าที่ต้องลงชื่อผู้เก็บ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ทุกครั้ง		
5.เจ้าหน้าที่ต้องลง เวลา..... วัน/เดือน/ปี ที่เก็บ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ทุกครั้ง		
6.เมื่อเจ้าหน้าที่นำ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) มาที่ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ ต้องลงชื่อผู้รับ และเวลาที่รับตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ทุกครั้ง		
7.เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ต้องตรวจสอบ ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) ให้ถูกต้องก่อนรับเข้าทำการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ทุกครั้ง		
8.เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ต้องลงชื่อ เวลา....วัน/เดือน/ปีที่รับสิ่งส่งตรวจทุกครั้ง		
9.เมื่อนักเทคนิคการแพทย์ทำการตรวจทางห้องปฏิบัติการได้ผลการทดลองแล้ว การรายงานผล ต้องลงชื่อผู้รายงานผล ทุกครั้ง		
10.การรายงานผลทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ต้องระบุเวลารับสิ่งส่งตรวจ เวลาออกผลการทดลอง วัน/เดือน/ปี ทุกครั้ง		

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
11.เมื่อทำการทดลองทางห้องปฏิบัติการเสร็จมีการรายงานผลแล้ว เจ้าหน้าที่ทางห้องปฏิบัติการต้องเก็บรักษา ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ (specimen) เพื่อการทวนการตรวจซ้ำได้		
12. กรณีซื้อที่ติดมากับกระป๋องเก็บปัสสาวะกับ ถุงซิปลิที่ใส่กระป๋องปัสสาวะมา ไม่ตรงกัน เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ ต้องปฏิเสธการรับสิ่งส่งตรวจ		
13.กรณีคนไข้ปฏิเสธการใช้สารเสพติด แต่ผลทางห้องปฏิบัติการบ่งชี้ว่าคนไข้มีสารเสพติดในร่างกาย จากการตรวจทางห้องปฏิบัติการจริง เจ้าหน้าที่ต้องเชื่อคนไข้		
14.กรณีคนไข้ได้ให้ประวัติว่าใช้สารเสพติดจริง แต่ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ไม่พบสารเสพติดในสิ่งส่งตรวจ เจ้าหน้าที่ต้องเชื่อคนไข้		
15. ยาบางประเภท มีสารที่ทำให้การตรวจสารเสพติด เกิดผลบวกปลอม		
16.นักเทคนิคการแพทย์ ต้องตรวจสอบคุณภาพ วัสดุอุปกรณ์ นำยาที่ใช้ตรวจ เป็นประจำเพื่อความแม่นยำของผลตรวจ		
17.นักเทคนิคการแพทย์ต้องตรวจดู วันหมดอายุของ วัสดุอุปกรณ์ นำยาในการตรวจ ทุกครั้งก่อนทำการทดลองทางห้องปฏิบัติการ		
18.กรณีได้ทำการตรวจสารเสพติดจากตัวอย่างสิ่งส่งตรวจแล้ว ให้ผลพบสารเสพติด Positive แต่เมื่อดู วัสดุอุปกรณ์ นำยาที่ใช้ตรวจหมดอายุ เมื่อสองวันที่ผ่านมา นักเทคนิคการแพทย์รายงานผลตามนั้นได้เลย		
19.การเก็บรักษาสิ่งส่งตรวจ (specimen) หลังรายงานผลแล้ว ควรเก็บในช่องฟรีสตู้เย็น อย่างน้อย 7 วัน		
20. เมื่อเกิดคดีความฟ้องร้อง เรื่องการออกผลการตรวจ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน แพทย์ พยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ ในวันนั้น ต้องเป็นพยานในชั้นศาล		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS

ตารางนี้แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเพศของกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยที่มีจำนวนทั้งหมด 60 คน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	25	41.7	41.7	41.7
	หญิง	35	58.3	58.3	100.0
	Total	60	100.0	100.0	

แสดงช่วงอายุของผู้เข้าร่วมวิจัย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	20-25	4	6.7	6.7	6.7
	25-30	10	16.7	16.7	23.3
	30-35	19	31.7	31.7	55.0
	35-40	11	18.3	18.3	73.3
	40-45	5	8.3	8.3	81.7
	45-50	5	8.3	8.3	90.0
	50-55	4	6.7	6.7	96.7
	55-60	2	3.3	3.3	100.0
	Total	60	100.0	100.0	

ระดับการสถานภาพของผู้ร่วมวิจัย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	36	60.0	60.0	60.0
	สมรส	24	40.0	40.0	100.0
	Total	60	100.0	100.0	

ระดับการศึกษาของผู้ร่วมวิจัย

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	11.7	11.7	11.7
ปริญญาตรี	48	80.0	80.0	91.7
ปริญญาโท	5	8.3	8.3	100.0
Total	60	100.0	100.0	

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการหน้าที่การปฏิบัติงานของผู้เข้าร่วมวิจัย

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid พยาบาลวิชาชีพ	19	31.7	31.7	31.7
นักเทคนิคการแพทย์	30	50.0	50.0	81.7
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	2	3.3	3.3	85.0
ผู้ช่วยพยาบาล/พนักงานช่วยเหลือคนไข้	9	15.0	15.0	100.0
Total	60	100.0	100.0	

อายุการทำงานของผู้เข้าร่วมวิจัย

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 0-1	4	6.7	6.7	6.7
1-5	11	18.3	18.3	25.0
5-10	19	31.7	31.7	56.7
10-20	14	23.3	23.3	80.0
20-30	12	20.0	20.0	100.0
Total	60	100.0	100.0	

การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนการตอบแบบสอบถามทางความรู้ความเข้าใจของวัตถุ
พยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ กับระดับการศึกษา

ANOVA

ระดับการศึกษา

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.993	6	.499	2.958	.015
Within Groups	8.940	53	.169		
Total	11.933	59			

การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนการตอบแบบสอบถามทางความรู้ความเข้าใจของวัตถุ
พยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ กับหน้าที่การปฏิบัติงาน

ANOVA

หน้าที่การปฏิบัติงาน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	10.270	6	1.712	1.942	.091
Within Groups	46.713	53	.881		
Total	56.983	59			

การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนการตอบแบบสอบถามทางความรู้ความเข้าใจของวัตถุพยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์ กับอายุการปฏิบัติงานในทางสถิติ

ANOVA

อายุการทำงาน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	7.354	6	1.226	.859	.531
Within Groups	75.630	53	1.427		
Total	82.983	59			

เปรียบเทียบคะแนนความรู้ความเข้าใจของวัตถุพยานหลักฐานและแนวทางการปฏิบัติด้านนิติเวชศาสตร์และนิติวิทยาศาสตร์กับอายุการปฏิบัติงาน

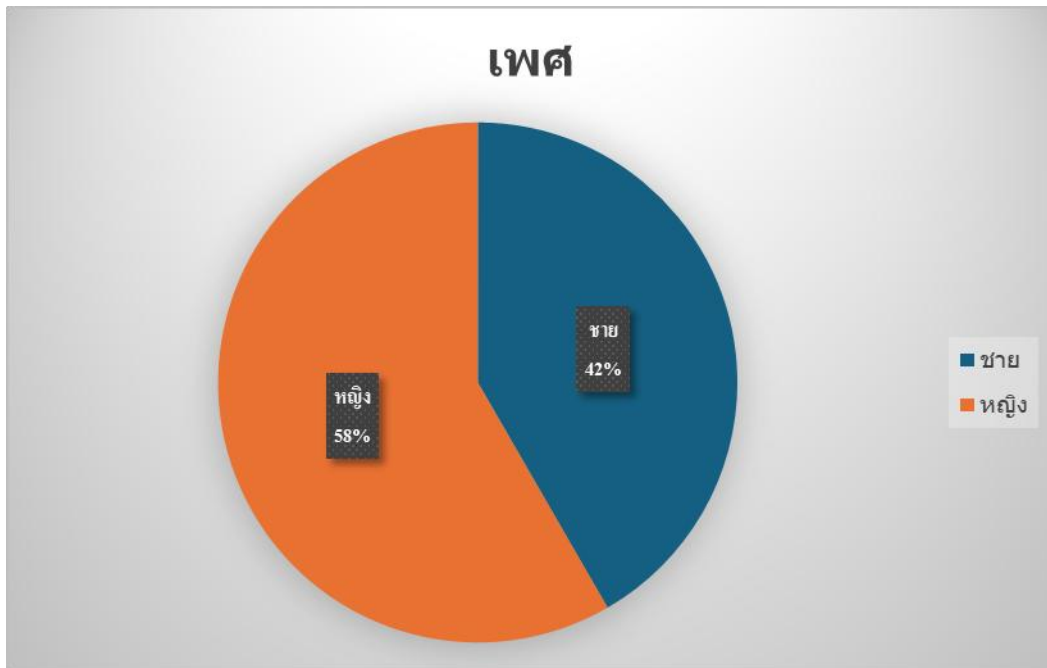
คนที่	อายุการปฏิบัติงาน / คะแนน				
	0-1 ปี	1-5 ปี	5-10 ปี	10-20ปี	20-30 ปี
1	19				
2	19				
3	19				
4	19				
5		12			
6		20			
7		15			
8		17			
9		18			
10		20			
11		19			
12		19			
13		16			
14		18			
15		19			

คนที่	อายุการปฏิบัติงาน / คะแนน				
	0-1 ปี	1-5 ปี	5-10 ปี	10-20ปี	20-30 ปี
16			19		
17			20		
18			20		
19			19		
20			20		
21			18		
22			20		
23			16		
24			19		
25			20		
26			19		
27			20		
28			18		
29			18		
30			19		
31			19		
32			17		
33			18		
34			20		
35				18	
36				18	
37				18	
38				17	
39				18	
40				19	
41				19	
42				20	
43				20	
44				18	
45				17	
46				20	
47				19	

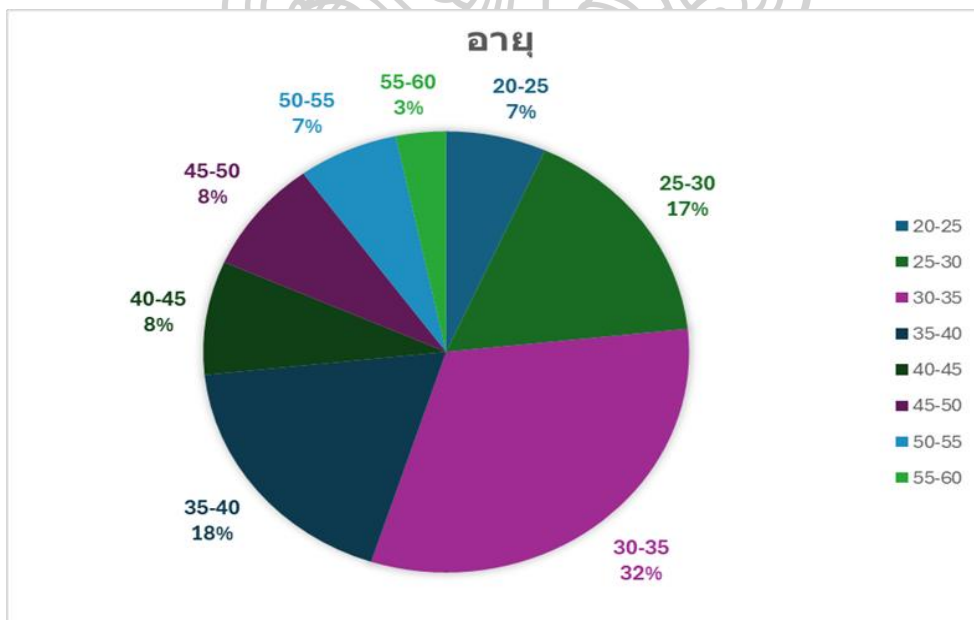
คนที่	อายุการปฏิบัติงาน / คะแนน				
	0-1 ปี	1-5 ปี	5-10 ปี	10-20ปี	20-30 ปี
48				19	
49					18
50					19
51					16
52					19
53					19
54					17
55					19
56					18
57					18
58					18
59					19
60					19
ค่าเฉลี่ย (X)	19.00	17.55	18.89	18.57	18.25
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD)	0	≈ 2.11	≈ 1.17	≈ 1.02	≈ 0.87
สัมประสิทธิ์ของความผันแปร (CV)	0	≈ 11.27%	≈ 6.18%	≈ 5.43%	≈ 4.77%

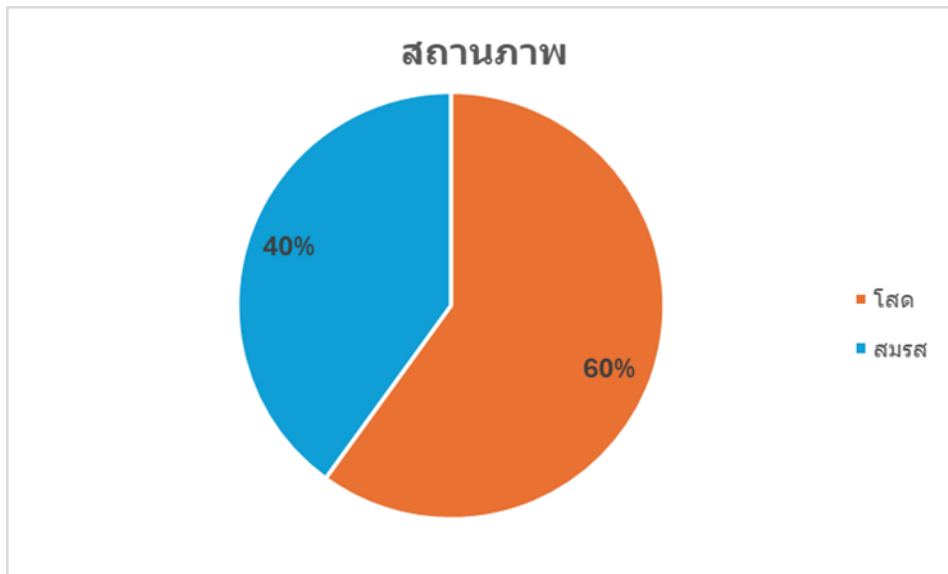
ภาพวงกลมแสดงเพศของผู้เข้าร่วมวิจัย

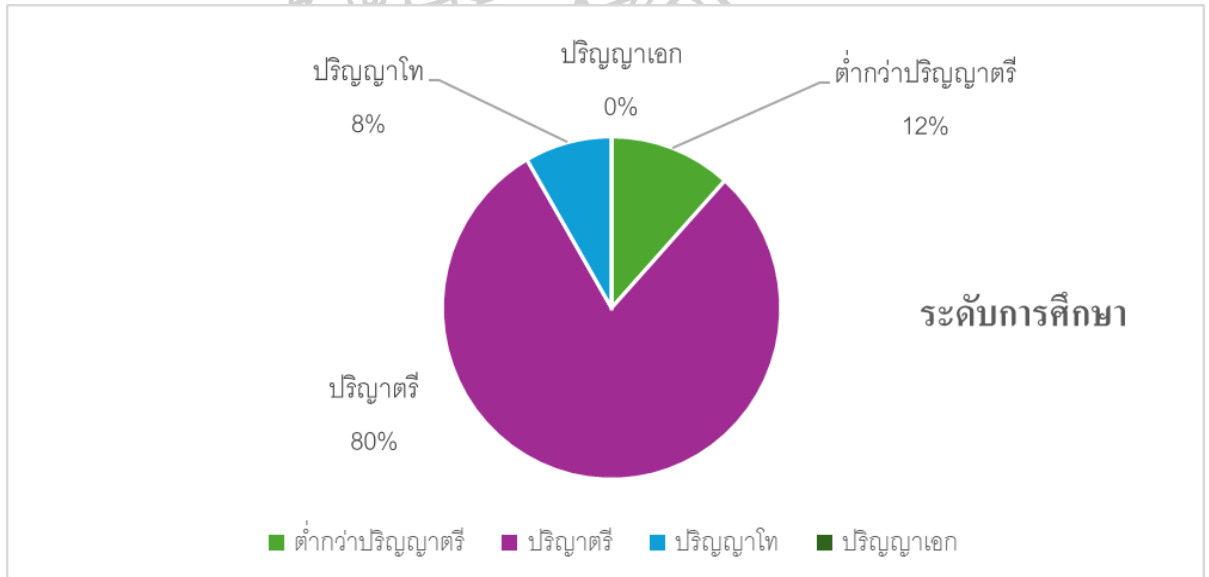
ภาพกราฟวงกลมแสดงช่วงอายุของผู้เข้าร่วมวิจัย

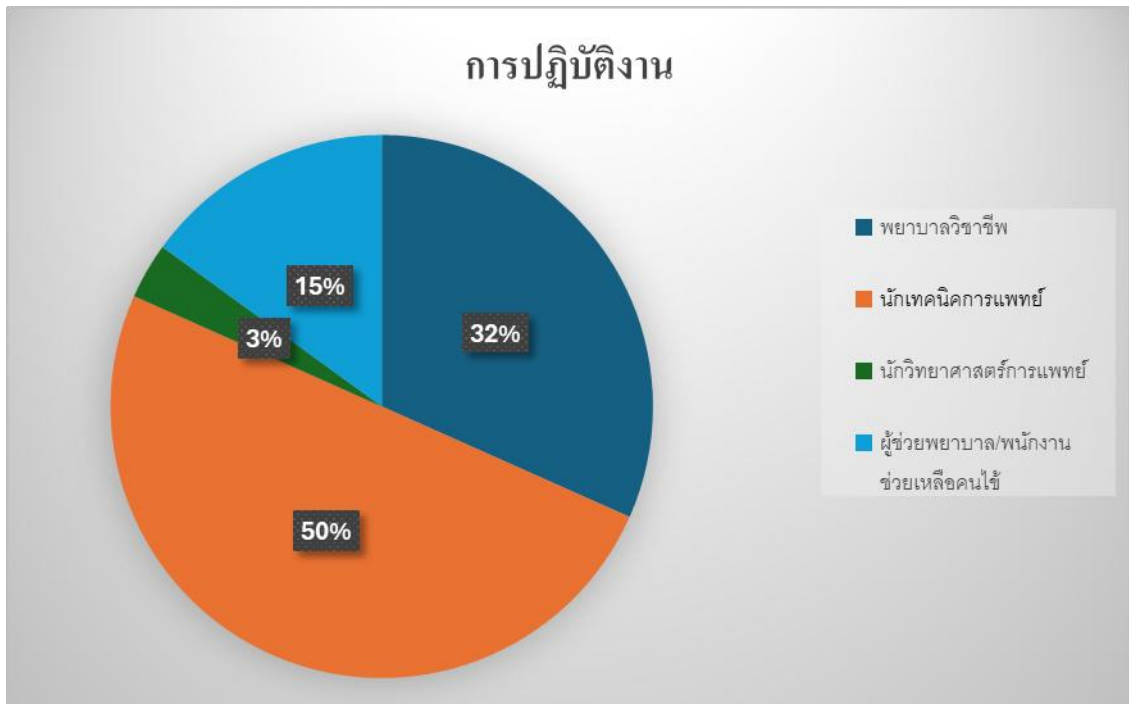
ภาพกราฟวงกลมแสดงสถานภาพผู้เข้าร่วมวิจัย

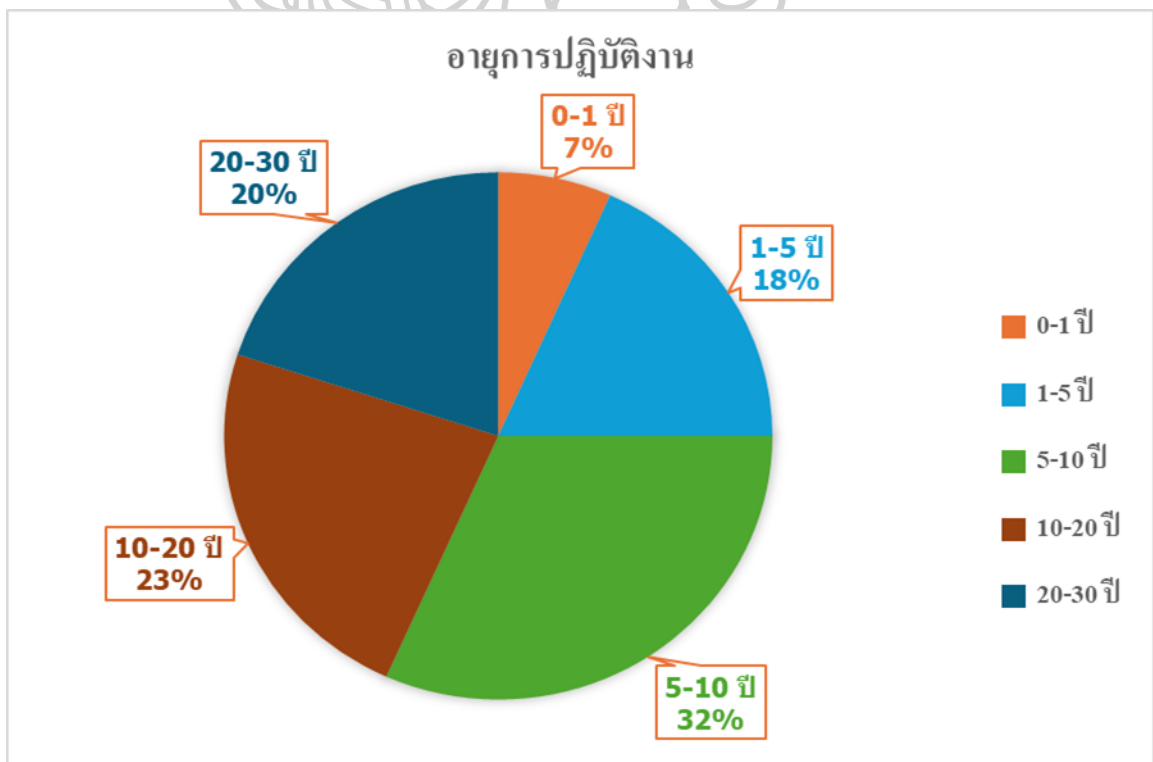
ภาพกราฟวงกลมแสดงระดับการศึกษาผู้เข้าร่วมวิจัย

ภาพกราฟวงกลมแสดงการปฏิบัติงานของผู้ร่วมวิจัย

ภาพกราฟวงกลมแสดงอายุงานของผู้ร่วมวิจัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นายมนัส สาธินวน

วุฒิการศึกษา

การศึกษา พ.ศ. 2555 วทบ.(เทคนิคการแพทย์) คณะเทคนิคการแพทย์

วิทยาลัยนครราชสีมา

พ.ศ.2561 ศึกษาต่อ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขานิติวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

